

El Rec Clar 45

Parlem de... Gasògens Capallera
Parlem amb... Natàlia Ràfols

Primavera
2009

REVISTA DE VIDRERES

TAULA DE SERVEIS

Telèfons d'interès

Centre d'Emergències de Catalunya	112
Informació ciutadana	012
Mossos d'Esquadra	088
Bombers	085

AJUNTAMENT

Oficines municipals	972 85 00 25
Fax Oficines Municipals	972 85 00 50
Vigilants	972 85 00 00 / 670 06 77 40
Assistent Social	972 85 01 70
Llar de Jubilats	972 85 09 07
Jutjat de Pau	972 85 18 70
Biblioteca Joan Rigau	972 85 12 85
Centre Cívic Francesc Llobet	972 85 00 67
Piscina Municipal	972 85 00 27
Pavelló Municipal (oficines)	972 85 14 45
Pavelló Municipal (públic)	972 85 12 14
..... web: www.vidreres.com - e-mail: vidreres@ddg.es	

ENSENYAMENT

Llar d'Infants	972 85 09 17
Col·legi Sant Iscle	972 85 01 03
Preescolar Sant Iscle	972 85 08 36
Col·legi Salvador Espriu	972 85 08 08
IES	972 85 07 11

SANITAT

Centre d'Assistència Primària (CAP)	972 85 01 56
Farmàcia Vilardell	972 87 50 09
Farmàcia Adzet	972 87 56 66
Farmàcia Moré	972 85 05 75

CONSELL COMARCAL

Oficines	972 84 21 61
Fax Oficines	972 84 08 04
Recaptació	972 84 01 78
Recaptació (Oficines Vidreres)	972 85 10 94
Protectora animals (Tossa de Mar)	972 34 20 30

Farmàcies de guàrdia

MAIG 2009

ADZET:	Dia 1
MORÉ:	Setmana del 4 al 10
VILARDELL:	Setmana del 11 al 17
ADZET:	Setmana del 18 al 24
MORÉ:	Setmana del 25 al 31

JUNY 2009

VILARDELL:	Setmana de l'1 al 7
ADZET:	Setmana del 8 al 14
MORÉ:	Setmana del 15 al 21
VILARDELL:	Setmana del 22 al 28
ADZET:	Dies 29 i 30

TRANSPORTS

Autocars R. Mas SL	972 85 04 25
TEISA	972 26 01 96
SARFA	972 85 01 57
Taxi Rafael Vico	972 85 11 39 / 609 31 69 32
Renfe	902 240 202

ALTRES

Funerària La Selva de germans Blanquera i Albarracín (24 hores)	972 85 06 63 / 699 46 01 33
Rectoria	972 85 00 61
ENHER (avaries)	900 77 00 77
Comissaria Sta. Coloma de Farners	972 84 27 57
Fax Comissaria Sta. Coloma	972 84 22 01
Bombers Maçanet de la Selva	972 85 88 28
Veterinari (consultes privades)	972 85 01 14
.....	972 85 87 85
Correus i Telègrafs	972 85 11 33
Horari: de dilluns a divendres de 8:30 a 14:30 i dissabtes de 9:30 a 13	

Oficina de Treball de Salt	972 94 29 50
Fax: 972 94 29 53 - C/Alfons Moré, 1 (17190 - Salt)	
Gaià exòtics	www.adoptaranimals.org
Admissions: 692 22 36 06	
Adopcions: 665 09 05 42	
Voluntariat: 692 22 25 17	
Notaria Vidreres	972 87 59 57 / 972 87 59 58
.....	Fax: 972 87 59 59
..... e-mail: notariavidreres@notariasilviamartinez.com	

SERVEIS

Horaris de serveis

OFICINES MUNICIPALS Estiu: de dilluns a divendres, de 8 del matí a 3 de la tarda. Hivern: de dilluns a divendres, de 9 a 2 del matí i de 3 a 6 de la tarda.

BIBLIOTECA MUNICIPAL Hivern (15 set. a 15 juny): matí, de dilluns a dissabte de 10 a 13h tarda, de dilluns a divendres de 17 a 20h. Estiu (16 de juny a 14 de setembre) matí, de dilluns a divendres de 10 a 13h tarda, de dilluns a divendres de 17 a 20h

ALCALDIA, GOVERNACIÓ, PERSONAL (Ruth Rosique) dimarts i dijous 9-13 i hores convingudes

URBANISME, OBRES I SERVEIS, HISENDA (Jaume Figueras) dimarts 17-18 i hores convingudes

ESPORTS, ENTITATS, COMUNICACIÓ I INFORMACIÓ I CULTURA (Jaume Camps) dimarts 21-22 i hores convingudes

SANITAT, TERCERA EDAT, SERVEIS SOCIALS, ACOLLIDA, COMERÇ (Lluís Ferrer) dilluns 18.30-20.30 i hores convingudes

URBANISME, HABITATGE, MEDI AMBIENT, PATRIMONI, MEDI RURAL I TURISME (Jordi Pruneda) dimarts 17-19 i hores convingudes

ENSENYAMENT, FESTES, JOVENTUT I CULTURA (Anna Viader) dijous 20-21 i hores convingudes

SERVEIS TÈCNICS (Lluís Lloret i Quer, ARQUITECTE TÈCNIC, I Jordi Llinàs i Joana, ARQUITECTE TÈCNIC, INSPECTOR D'OBRES) Dimarts, dimecres i dijous, de 2 a 3 de la tarda i hores convingudes.

SERVEIS SOCIALS (ASSISTENT SOCIAL) Dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.

JUTJAT DE PAU Dilluns, dimecres i divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda.

RECOLLIDA DE TRASTOS Vells Segon i últim dimecres de cada mes.

Edita: AJUNTAMENT DE VIDRERES

Consell de Redacció: Joaquim Daban, Ramon Garriga, Gemma Masnou, Joaquim Bayé, Anna Viader.

Col·laboradors: Josep Formiga, Àngel Teixidor, Joan Giralt, Eduard Adroba, Joan Grimal, Sergi Puig, Jordi Presas, Josep Borrell, Assumpció Moré, Júlia Vilardell, Isabel Adzet

Producció: JJ Comunicació, SL (Coordinació periodística: Carles B. Gorbs • Disseny: Oriol Riu • Maquetació: Martí Riu)

Portada: Primera Primavera

Contraportada: Carnaval

amb el suport de

Diputació de Girona
221 MUNICIPIS

SUMARI

Serveis	2
Editorial	3
Parlem de...	4
Parlem amb...	7
Des de la Casa de Vila	10
Actualitat	16
Anem a estudi	30
Medi ambient	34
Curar-se en salut	36
Esports	37
El viatge	42
Opinió	46
Plou i fa sol	52
Fem una queixalada	53
Entreteniments	54
El Rec Clar pel món	55
Carnaval 2009	59

Ara, la crisi de la grip

Fa poques setmanes el món occidental es va despertar amb una nova preocupació. Ja no es tractava de la reiterada referència a la crisi econòmica i financera que afectava especialment als països desenvolupats, sinó que ara s'informava de l'amenaça d'una epidèmia sorgida a Mèxic, provocada per un virus de la grip del tipus A H1 N1 i que els mitjans de comunicació van batejar (potser de forma precipitada) amb el nom de "grip porcina".

Evidentment, aquesta notícia era prou seriosa com per prendre-la a la lleugera i, per tant, tothom confiava que les autoritats polítiques i els mitjans de comunicació actuarien amb la responsabilitat adequada per tal d'assegurar que es complirien els protocols sanitaris establerts que haurien de permetre controlar i tractar aquesta malaltia i que, al mateix temps, s'informaria a la ciutadania amb rigor i precisió per tal d'evitar un excés d'alarma social. Però, atès l'allau de notícies i d'informacions contradictòries que s'han rebut durant aquestes darreres setmanes, hom posa en dubte que s'hagin complert aquestes premisses.

Una primera qüestió desconcertant ha estat el canvi de nom de la malaltia. Al principi, l'epidèmia era coneguda amb el nom de "grip porcina" i les autoritats sanitàries la definien com *"una malaltia respiratòria dels porcs que, en general, no infecta als humans"*. Però aviat s'adonaren que amb aquest nom havien creat una alarma innecessària en contra del consum de carn de porc, i per això, la Unió Europea va recomanar que deixés de parlar-se de "grip porcina" i que s'utilitzés el terme de "nova grip" per a definir aquesta malaltia.

Un altre fet sorprenent ha estat el ball de xifres inicials de les persones afectades. Als ciutadans se'ns barrejaven les dades sobre el nombre de casos de "sospitosos" i el nombre de casos "confirmats". Evidentment, alguns mitjans de comunicació van publicar de seguida les xifres més impactants: les de les persones sospitoses d'haver adquirit la malaltia i, en conseqüència, la ciutadania començà a veure una disparitat de dades que sovint es contradien.

Si a totes aquestes dades hi afegim diversos missatges impactants sobre l'expansió de la malaltia, era d'esperar que la població reaccionés amb alarmisme i que s'adrecés als establiments farmacèutics per tal de proveir-se de medicaments que els poguessin ajudar a superar els possibles símptomes d'aquesta "epidèmia" – amb els consegüents beneficis que això comporta per a la pròspera indústria farmacèutica.

Estem d'acord que les autoritats i els mitjans de comunicació han d'informar-nos sobre el nombre d'afectats i de víctimes mortals, sobre els símptomes que produeix la malaltia, sobre els mitjans de propagació, sobre mesures de protecció... però cal que siguin rigorosos i que procurin no crear un alarmisme innecessari. Sens dubte, la por que s'està creant en el ciutadà, ha provocat que l'anomenada "grip nova" no només pugui afectar a la salut de moltes persones sinó que, de retruc, també podria tenir conseqüències importants en la prou delicada situació econòmica del nostre país. Així, a la crisi immobiliària, a la crisi financera i a la crisi automobilística, podria afegir-s'hi també la crisi sobre la indústria turística perquè la gent podria tenir por a moure's de casa.

Ara només ens queda creure que la majoria de ciutadans serem prou sensats com per entendre que les malalties i les crisis diverses no se superen amb por i alarmisme sinó que només la confiança, la informació i la voluntat de seguir endavant ens hi poden ajudar.

El Consell de Redacció

PARLEM DE...

Gasògens Capallera

Quan els automòbils cremaven carbó

LLUÍS GASCONS CLARIÓ - CLÀSSIC MOTOR CLUB VALL D'ARO

Finalitzada la Guerra Civil (1936-1939) el país entrà en una postguerra en la qual faltaven molts dels productes bàsics. Un d'aquests productes era la gasolina, que estava racionada i gairebé el seu ús es reservava per als vehicles de l'Estat.

La necessitat de tornar a reactivar les activitats econòmiques va fer necessari trobar un sistema per substituir la gasolina. És llavors quan es popularitzen els gasògens, uns aparells que produïen gas per fer funcionar els vehicles a motor.

Durant aquell temps van sortir diferents constructors de gasògens arreu del país igual que a la resta d'Europa, com els Autogasògens Permanyer, que amb el temps passarien a fabricar les conegudes motocicletes Montesa o la Daimler-Benz, fabricant dels vehicles Mercedes. A Vidreres vam tenir també un constructor de gasògens, en Pere Capallera i Prats, que des del seu taller va dissenyar, construir i patentar un gasogen. El gasogen construït per en Capallera estava compost de dos dipòsits de forma cilíndrica. Un era el generador de gas i l'altre era el filtre purificador del gas. El generador de gas tenia una entrada a la part superior per on es carregava de carbó i aquesta entrada es tapava hermèticament. Al seu interior hi havia una tovera per on anava caient el carbó dins del cremador. El gas que es produïa sortia per un tub situat a dalt del dipòsit que conduïa el gas cap al filtre purificador.

El filtre purificador estava repartit en dos compartiments, que a sobre tenien un prefiltrat d'espart que estava muntat damunt una planxa amb orificis per tal

Camió Mercedes-Benz L 1500 (1937) equipat amb un gasogen. Museu Mercedes-Benz. Stuttgart (Alemanya) (Fotografia de l'autor).

de fer un primer filtratge al gas entrant. En el primer compartiment un filtre de carbó depurava el gas. En el segon compartiment hi havia un dipòsit d'aigua que mitjançant una bomba es feia circular l'aigua a través d'un tub acabat amb un sortidor en forma de dutxa que rentava al carbó de Cook del primer compartiment. Després de passar pel filtre purificador, el gas anava cap al motor. A l'exterior hi havia un aspirador amb el qual es podia engegar el sistema sense necessitat d'utilitzar gasolina.

Els germans Capallera, en Jesús dins del Ford T i en Josep M. al costat (Foto de 1934). Fotografia del Sr. Lluís Capallera.

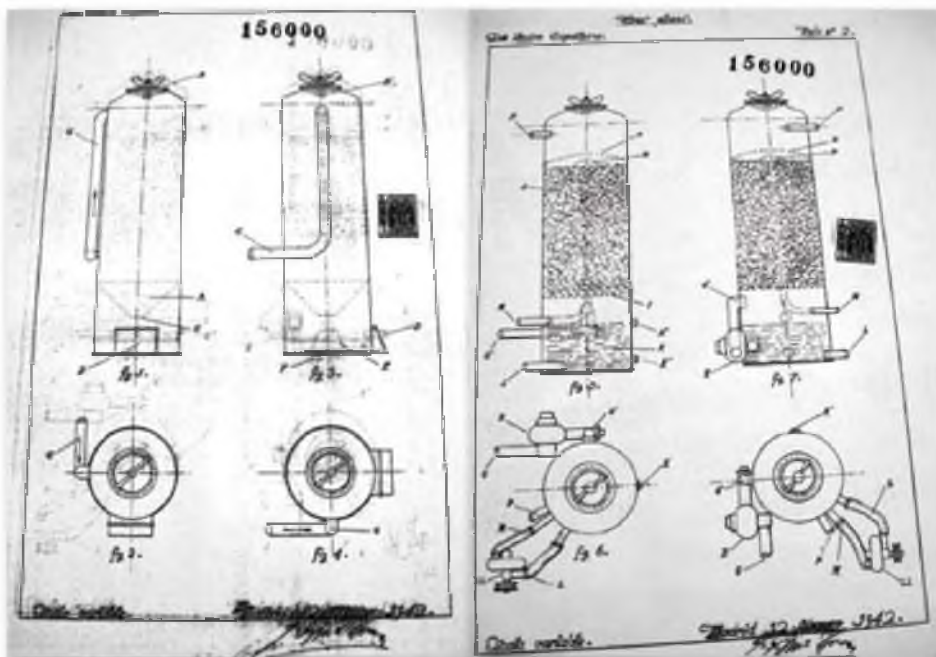
Aquest sistema de gasogen, que havia dissenyat i construït en Pere Capallera, es diferenciava dels altres que es podien trobar al mercat pel seu sistema de doble filtratge. Amb aquest sistema era gairebé impossible que alguna impuresa arribés fins al motor (vapor d'aigua, cendres, pols, quitrà, àcid acètic, anhídrid sulfurós $-SO_2-$ i altres elements nocius) evitant d'aquesta manera les avaries. Amb aquest sistema de mullar amb aigua el carbó del filtre també es refrigerava el gas, que sortia molt calent, i es facilitava una millor entrada en els cilindres.

Per protegir l'invent i assegurar-se la seva comercialització durant una bona temporada, en Pere Capallera i Prats presentà un estudi a l'Oficina de Patents

a Madrid, el dia 12 de febrer de 1942. I el 10 de desembre de 1942 tenia la concessió de la patent per a 20 anys i el nom de la seva comercialització: GASÒGENS CAPALLERA.

Els gasògens Capallera van estar muntats en el Ford T que la família Capallera tenia. També van estar muntats en algun autocar de l'empresa R. Mas de Vidreres.

Amb la millora de la situació econòmica va venir la decadència i el desús dels gasògens. Des de la seva aplicació sempre van presentar més problemes que

Esquemes del gasogen Capallera. El full 1 és el generador de gas i el full 2 és el purificador del gas.

En Pere Capallera i el seu fill Jesús fotografiats amb l'autocar Bedford de l'empresa R. Mas. Fotografia del Sr. Lluís Capallera.

els automòbils que funcionaven únicament amb gasolina. Per exemple, la potència d'un gasogen era inferior a un sistema alimentat amb gasolina, ocupaven més espai i augmentava el pes del vehicle (un equip de gasogen podia arribar a pesar uns 300 kg). Tot i així, no els podem treure la seva part d'importància dins de l'automoció, ja que són un capítol de la història de l'automòbil.

Després d'explicar els gasògens i saber que funcionaven amb carbó, ens podem fer la pregunta: Seria possible equipar els automòbils actuals de Vidreres amb gasògens alimentats amb la fusta extreta dels boscos de Vidreres i així evitar la dependència del petroli?

Plantegem el cas. Si Vidreres té aproximadament 3.000 ha de bosc que corresponen a un 62% de la superfície del terme i ho multipliquem per 1.200 Kg/ha·any que se'n poden extreure, ens dona que cada any se n'obtidrien uns 3.600.000 kg.

Assumint que 2,2 kg de fusta tenen un contingut energètic semblant a 1 litre de gasolina, dividint

els 3.600.000 kg per 2,2 kg de fusta, el resultat serà l'equivalent a 1.636.000 litres de gasolina.

El 2007 Vidreres disposava d'uns 4.250 vehicles, que en promig consumirien 1.920 litres de gasolina per any cadascun. Per tant, es necessiten 8.160.000 litres de gasolina/any. Si els boscos de Vidreres poden subministrar 1.636.000 litres de gasolina/any i ho dividim pels 8.160.000 litres de gasolina/any que necessiten els vehicles per funcionar, només podem comptar amb un estalvi de gasolina d'un 20%. És un percentatge important, però de cap manera cobreix la demanda. A més, la combustió dels gasògens seria molt contaminant. El desastre ecològic seria majúscul i difícil de reparar.

Per finalitzar l'escrit, vull agrair al Sr. Lluís Capallera que m'hagi facilitat la informació necessària per elaborar aquest escrit sobre els Gasògens Capallera, a en Ralf Kosidlo haver-me deixat consultar el seu arxiu inesgotable i al meu germà Narcís que m'ha animat a escriure aquest episodi de la història tècnica de Vidreres.

PARLEM AMB...

Natàlia Ràfols

CARLES B. GORBS

Natàlia Ràfols és la propietària i gestora de la Clínica Veterinària Vidreres. El seu amor pels animals li va fer crear aquesta clínica i, ahora, també gestiona, col·labora i impulsa l'associació GAIA, Xarxa per promoure l'adopció d'animals.

Quan vàreu obrir la Clínica Veterinària i per què?

La vàrem obrir ara fa dos anys. Aquesta és una clínica que té un servei de 24 hores diàries per poder atendre algunes urgències. Vàrem decidir obrir-la, simplement, perquè a Vidreres no n'hi havia cap.

Quines són aquelles urgències més freqüents?

La majoria de vegades són causades per atropellaments, picades de processionària, per ingerir algun tipus de verí, mossegades d'altres animals i, també, per perdigonades...

Perdigonades?

Sí, sí. Hi ha molta gent a qui, com per exemple, els gats els molesten i es dediquen a tirar-los perdigons amb una escopeta de balins. Crec que hi ha d'altres

maneres de solucionar "el problema" dels gats. A més, és una pràctica il·legal de la qual la policia en té coneixement.

També heu dit que una altra causa és per la processionària...

La processionària del pi són aquelles erugues que, freqüentment, estan en els pins. Els gossos, per exemple, les toquen amb la llengua o amb el morro i s'ofeguen, i si no vas ràpid es poden morir. És altament perillós tocar una eruga, ja que provoca una urticària espantosa.

I quins són els pacients més freqüents de la clínica, a més de gats i gossos?

Conills, lloros, hámsters, serps, iguanes..., una mica de tot, però potser els que vénen més, a part de gats i gossos, són els conills i cobais.

I els animals de granja, també els tracteu?

I tant. El que passa és que en els animals de granja acostumem a anar-hi nosaltres. Anem a les granges a visitar conills, ànecs, cabres, cavalls, ases...

I els salvatges?

Si en trobem o algú ens porta algun animal salvatge ferit l'atenem i truquem els forestals.

Al marge de la clínica veterinària també heu creat i porteu una associació animalista, veritat?

L'any 2002, amb altres companys estudiants de veterinària, vam crear una protectora d'animals exòtics, ja que no n'hi havia cap. Al principi era com una protectora virtual, ja que no teníem ni espai ni cap centre. El que fèiem era buscar alguna casa per a alguns animals exòtics. Amb el temps vam anar creixent, vàrem fer una web i ja som uns quants socis més, i quants més socis, més apadrinaments.

Quants socis sou en l'actualitat?

Ara som uns trenta. Els socis no posen diners, sinó que aporten treball, energia... Hi ha qui fa la web, d'altres aporten adopcions, i d'altres material com pa, serradures...

No deuen ser gaire corrent les protectores d'animals exòtics...

Doncs no. De fet, som una referència a tot Catalunya i Espanya. Hi ha granges-escoles, centre tipus zoo, centre de defensa de la natura..., però com a protectora no n'hi ha cap.

I com es diu aquesta protectora?

Gaia, com la devesa de la terra. Un animal desproveït de qualsevol guarniment, nu, és diu que està gai. És un manera de dir que a aquells animals que no tenen casa nosaltres intentem de trobar-ne alguna.

I quin són els objectius principals de Gaia?

Gaia és una associació sense ànim de lucre formada per persones de professions ben diverses, però amb l'objectiu en comú de mirar pel benestar dels animals. I entre els objectius principals està, com diu en el nostre tríptic, el de promoure l'adopció responsable d'animals, crear un centre d'acollida per fauna exòtica i educar i conscienciar la societat.

Aquesta protectora també inclou els animals domèstics?

La idea originària és tan sols animals exòtics, però hi ha tants animals domèstics desprotegits, principalment gossos i gats, que evidentment també els ajudem.

I com es pot col·laborar?

Es pot ajudar de diverses maneres: passejant els animals, netejant les gàbies, difonent i promocionant aquesta iniciativa o, simplement, aportant diners per ajudar al manteniment dels animals, aquests serien alguns casos d'apadrinament. Així doncs, ens calen famílies definitives d'adopció, cases d'acollida i ajut en espècies, però també recursos per mantenir-los i poder desenvolupar programes d'educació.

I per poder desenvolupar aquests programes d'educació i poder tirar endavant aquest projecte cal un terreny, unes instal·lacions...

Evidentment que cal un espai suficient per organitzar-ho bé, que ens facilités molt la feina, però de moment no n'hem trobat cap, encara que n'hi ha un amb el qual estem negociant. A més, hauríem de tenir un terreny d'unes cinc hectàrees, tot que de moment podríem començar amb una. Si tinguéssim un terreny podríem desenvolupar un munt d'activitats, a més del finançament. En aquest terreny agruparíem tots els animals i crearíem el centre, on faríem programes de pràctiques, educació, estades de camp, visites a escoles... De moment, però, alguns animals són acollits per particulars en les seves cases.

Sembla ser, doncs, que podríeu tenir un gran nombre d'animals. D'on vénen aquests animals, sobretot els més exòtics?

Provenen de diversos llocs: d'abandonaments, d'altres protectores, de decomisos, de centres de recuperació... Ara, per citar un exemple, també podrien venir els del Parc Animal de Sobrestany.

I com es finança tot aquest projecte i treball? Teniu alguna subvenció de les administracions públiques?

Les subvencions són pràcticament nul·les. La Generalitat, per exemple, dona alguna subvenció als dos anys del projecte si realment agrada, però quan realment es necessita l'ajut, encara que sigui assessorament, és a l'inici.

Creieu que ara hi ha més sensibilització envers els animals i, per tant, menys abandonaments?

Es continua abandonant animals, i ara, amb la crisi, encara més. No obstant, també és cert que ara també s'adopta molt més, sense tenir en compte la raça, l'edat... Hi ha una mica més de sensibilització.

I si s'adopta un animal i després resulta que pel seu caràcter (per exemple nerviós o hiperactiu) no es vol, es pot canviar per un altre?

Si algú adopta un animal adult ja sap el seu caràcter, en un cadell és diferent. El que fem és que abans de l'adopció deixem uns dies l'animal a casa de la persona que el vol adoptar per saber si s'adapten, si tant la persona com l'animal són compatibles. Una de les coses que fem, a més, és pedagogia.

També es poden adoptar animals exòtics? Quins?

Lloros, iguanes, serps... El requisit és que tinguin un espai suficientment gran i adequat, segons cada espècie.

Sens dubte, és un interessant treball social envers als animals, però també a tots els ciutadans. Com va dir Gandhi: "La grandesa d'una nació i el seu progrés moral pot ser jutjat per la forma en què els seus animals són tractats".

Vidreres té història: en tens la foto?

L'Ajuntament de Vidreres, arran d'una iniciativa de la Diputació de Girona, inicia una campanya de recollida de fotografies de particulars o entitats que siguin representatives de la història de la població de Vidreres.

L'ús que es farà de les fotografies recollides és purament il·lustratiu en publicacions, estudis i treballs sobre la història de la població.

El procediment de recollida consisteix a portar les fotografies (de qualsevol mida) a les dependències de la Biblioteca Joan Rigau i Sala de Vidreres, per fer-ne un còpia digitalitzada i anotar-ne la data aproximada de la presa de la fotografia

i el moment que il·lustra amb les observacions i comentaris que cregueu oportuns (personatges, anècdotes, etc.).

És important que tingueu en compte que en cap moment l'Ajuntament es quedarà la fotografia i que us la podreu endur un cop realitzada la digitalització.

Per tot això, us animem perquè dediqueu una mica del vostre temps a cercar aquestes fotografies i a portar-nos-les. Ens agradaria poder obtenir un fons fotogràfic representatiu de la història de la nostra població gràcies a la participació dels seus habitants.

Gràcies.

Algunes noies de Vidreres l'any 1930. D'esquerra a dreta: Juanita Babot, Maria Xarbau, Rita Saseras, Felicitat Termes, Carme Massa, Maria Turbany i Maria Rovira. Foto: Col·lecció Rosa Masnou.

A la deriva, *trajes* a mida

JORDI CAMPS - GENT DEL POBLE, REGIDOR DE L'AJUNTAMENT

"Hi ha moments a la vida de tot polític, en què el millor que pot fer és no obrir la boca"

Abraham Lincoln, president USA

Gent del Poble vol dedicar aquest escrit a aclarir temes i a fer alguna reflexió.

El passat mes de febrer, quan vam rebre el Diari de Vidreres, també anomenat per molta gent, el pamflet polític de l'equip de govern (PSC-ICV), vam observar que algunes notícies estaven tergiversades al seu favor, això no ho trobem correcte, perquè aquest diari es paga amb els diners de vidrerenques i vidrerencs. A part, creiem que tergiversar les notícies demostra, també, que aquest diari no és democràtic.

Àrea Residencial Estratègica (ARE)

Referent a la notícia d'ARE, en el diari podem llegir que l'equip de govern havia presentat dues propostes al Ple. Per una banda, desestimar l'ARE i, per l'altra, sol·licitar a la Generalitat una reducció de les alçades. En el Ple, ells només van presentar una moció per reduir les alçades de 5 plantes a 3, però això no significava que reduïen el nombre de pisos, sinó que mantenien la mateixa quantitat, però reduint-ne la superfície. A més, la moció per reduir les plantes estava feta de tal manera que si votaves que sí volies 3 plantes i si votaves que no, volies 5 plantes i, per tant, no deixaven opció per dir: no volem l'ARE.

També vénen a dir que van desestimar l'ARE, i això és mentida, es va desestimar l'ARE perquè tots els grups de l'oposició hi vam votar en contra i no van tenir cap més remei que fer-ho.

"Can Xicu Fullà", Divisió en subsectors

Podem veure a l'apartat en el qual parlen del Ple ordinari del 28 de gener del Diari de Vidreres, que s'han equivocat en el punt 10 (subdivisió en subsectors de Can Xicu Fullà). El nostre grup no es va abstenir, sinó que va votar que no, perquè la subdivisió d'aquell sector perjudica els veïns, a part de crear escola perquè d'altres promotors puguin demanar el mateix, i si no, al temps.

Rotonda de Mas Flassià

Quan es va arreglar la carretera C-63, Carreteres volia fer un tercer carril sense despesa per al poble per poder entrar i sortir de Mas Flassià, però l'anterior equip de govern va dir no. Llavors, l'Ajuntament va proposar per fer una mitja rotonda, però des del Departament d'Obres Públiques se'ls va denegar perquè era perillosa pel canvi de resant i, per tant, haurien de fer una rotonda sencera. La meitat d'aquesta rotonda havia d'estar pagada per en Busquets (promotor), l'altra per l'Ajuntament i l'asfalt el posaria Carreteres. Després, l'Ajuntament va anar a buscar el promotor de l'altre costat perquè fos ell el que pagués la meitat de la rotonda, però l'altre promotor per fer la meitat volia que li fessin una modificació del pla urbanístic del sector de Can Xicu Fullà. Aquest promotor, resulta ser el mateix que havia de promoure la zona a on s'ha de construir el nou Sant Iscle, i que no la va poder dur a terme al·legant que no tenia liquiditat econòmica. L'Ajuntament ha hagut de fer de promotor i pagar les despeses. Ho sigui, tenim que aquest empresari no té diners per desenvolupar el sector del Sant Iscle, però sí que en té per fer-ho a l'entrada del poble. En què quedem? Potser el que passa és que en un sector els beneficis són inferiors que en l'altre, perquè resulta que hi ha massa metres quadrats de cessió pública.

El nostre grup vam proposar que fos l'Ajuntament el que pagués la meitat de la rotonda i l'altra meitat en Busquets, i que la part que pagaria l'Ajuntament a la llarga l'acabés pagant l'empresari que vol desenvolupar Can Xicu Fullà, però no ho van acceptar.

En el Diari de Vidreres posa que la rotonda anirà a càrrec del que desenvolupi Can Xicu Fullà, això, si és així, estem davant de favoritismes a certs empresaris, perquè l'empresa Busquets havia de pagar la meitat de la rotonda i fer l'entrada a Mas Flassià.

Ja que l'Equip de Govern no ens va informar del tema de la rotonda correctament, el nostre grup va anar al Departament de Política Territorial i Obres Públiques perquè ens informessin.

Si ens posem una estona a reflexionar sobre les informacions que contínuament ens arriben a les nostres mans a través de premsa escrita, digital, canals de televisió, portals informatius i altres mitjans orals i escrits d'àmbit divers, podrem comprovar com a dia d'avui encara hi ha una alarmant manca d'informació objectiva, coherent, veraç i poc contrarestada condicionada per la intencionalitat de qui la genera.

Per sort, la majoria d'aquestes intoxicacions informatives poc fonamentades, a l'igual que passa amb les mentides, tenen les potes molt curtes i amb informació fidedigna s'acaben desmuntant, a la vegada que acaben posant en dubte la veracitat d'aquells que tergiversen la informació al seu gust per obtenir algun maquiavèl·lic resultat.

La política, per desgràcia, no queda exempta d'aquesta manipulació informativa i sembla que el mentir, desacreditar o explicar veritats a mitges és un recurs legal per tal de tombar l'adversari i obtenir algun benefici partidista. Seria fantàstic que les relacions humanes estiguessin presidides per la veritat i la honestedat i caldria que els polítics de torn i els seus fervents seguidors entenguessin d'una vegada per totes que l'únic que s'aconsegueix amb aquesta intencionada manipulació informativa és fer perdre la confiança de la gent honesta cap a les institucions que ells representen i cap al sistema democràtic, a la vegada que fan augmentar el descrèdit cap a la classe política.

La política i els seus representants han d'estar clarament posicionats al servei de la societat de manera oberta per oferir solucions reals als problemes del poble i per sort hi ha alguns que així ho entenen i ho practiquen, però ens en fan falta molts més si no volem que la gent doni l'esquena definitivament al sistema democràtic.

La gent té el dret i el deure d'exigir una informació objectiva i el menys adulterada possible de condicions que posin en dubte la seva veracitat, ja que sense el coneixement de la veritat les persones que, per desinterès, inconsciència o bona fe, no contracten la informació que reben es troben constantment indefenses davant de falsos i malintencionats cants de sirenes que l'únic que busquen és intoxicar la seva capacitat de raonament, condicionar la seva opinió i fer-les a la vegada influenciades i manipulables.

Malauradament, aquesta deplorable, vanitosa i sibil·lina pràctica de donar i divulgar informacions deformades i malicioses, a dia d'avui, encara és utilitzada amb total impunitat per persones de baix valor humà i per organitzacions de qualsevol àmbit social com a recurs per crear i alimentar la confrontació entre persones que conviuen dins un mateix espai vital.

Per al bé de la salut democràtica, i del bé comú, caldria eradicar aquestes pràctiques d'una vegada per totes i els protagonistes d'aquestes males arts haurien d'adquirir el compromís ètic, davant la societat de la qual formen part, d'informar de la manera més imparcial i objectiva possible. Haurien, com a mínim, d'avergonyar-se, de demanar disculpes de forma pública i abandonar d'una vegada per totes el trist recurs de llençar la pedra i amagar la mà per tal d'evitar responsabilitats o conseqüències negatives que perjudiquin la seva "respectable" imatge pública i social. O pel contrari, ser valents d'una vegada per totes, fer un pas endavant i defensar obertament davant la societat la seva manca d'ètica i d'escrúpols davant la vida; això sí, tenint molt present en tot moment que algun dia es poden arribar a emmetzinar amb el seu propi verí.

Temps de crisi

GRUP MUNICIPAL D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Fa temps que sentim la frase que encapçala aquest escrit: temps de crisi. Ho veiem cada dia en els mitjans de comunicació. Conceptes com acomiadaments, expedients de regulació d'ocupació, concursos de creditors (l'antiga suspensió de pagaments), i un llarg etcètera de conceptes econòmics que tant de bo mai no se'ns haguessin fet tan familiars com a hores d'ara ho són per a tots nosaltres.

En primer lloc, els mitjans de comunicació ens han acostumat a les paraules que intenten explicar el que passa. En segon lloc, cada vegada notem els efectes més a prop nostre: més gent en situació d'atur al nostre voltant, més empreses amb ERO oberts, menys moviment econòmic en general. Tot plegat ens genera la sensació que aquesta crisi no és el que hem viscut altres vegades, sinó que quelcom la fa diferent. Possiblement es tracta del seu abast global i la impressió que va per llarg.

El nostre grup polític desitja equivocar-se i que el que hem dit més amunt no esdevingui una realitat i també desitja que les polítiques dels diferents governs ajudin a superar la situació.

La nostra aportació, des de l'oposició al govern local de Vidreres, serà en aquest sentit constructiva, avalarem polítiques d'estalvi de la despesa local i proposarem una pressió fiscal als vidrerencs d'acord amb els temps que corren. No creiem que un augment dels impostos per als veïns de Vidreres sigui el que necessitem ara.

És per aquest motiu que el passat mes d'octubre el Grup Municipal d'ERC a l'Ajuntament de Vidreres no va donar suport a l'increment d'un 4,5 % de la major part dels preus públics que proposava l'equip de govern municipal (PSC-PSOE ICV). Els dos partits al govern proposaven un augment d'impostos i taxes municipals. De fet, l'equip de govern no feia res de nou, res que no s'hagués fet altres anys, és a dir, utilitzaven el mateix criteri de

sempre, la variació de l'IPC sobre els preus des del mes d'agost del 2007 a l'agost del 2008.

Però la situació no és la de sempre, el mes d'octubre l'IPC s'encaminava cap al 2 % i a hores d'ara la realitat és que l'IPC tendeix a no créixer. És per això que ERC s'hi oposa. En una època de vaques flaques, quan la majoria dels sous quedaran congelats, i l'economia no està per tirar coets, l'equip de govern de Vidreres pujarà la pressió fiscal (els impostos) un 4,5%.

Una de les primeres actuacions que va decidir l'actual equip de govern va ser doblar-se el sou respecte la legislatura anterior (menys la dedicació exclusiva) i ara decideix pujar els impostos als ciutadans i ciutadanes de Vidreres en una època de contenció salarial, de crisi i recessió econòmica de gran abast.

És per això que utilitzem aquestes línies que ens ofereix la revista municipal per aclarir la nostra postura als ciutadans de Vidreres i donar-los explicacions del perquè decidim actuar com actuem. Per a ERC de Vidreres, amb aquestes mesures que han aprovat els dos partits al govern, no comptaran mai amb el suport del Grup Municipal d'ERC.

És només en la línia constructiva que abans anunciàvem, que el grup polític d'ERC a l'Ajuntament proposarà el foment de polítiques socials i fórmules imaginatives per fer front a la realitat.

És per això que en el proper Ple Municipal proposarem una sèrie d'iniciatives que esperem tinguin el suport de la majoria política de l'Ajuntament. Són una sèrie d'iniciatives i propostes encaminades a fer més fàcil la vida a Vidreres en època de crisi sense restar moviment econòmic al Consistori perquè pugui seguir construint millores pel poble. Aquestes iniciatives i propostes us les anirem detallant en aquesta revista en propers números.

Per un Vidreres millor.

Aiguaviva a la Llei d'urbanitzacions

Acaba d'aprovar-se la llei d'urbanitzacions pensada per a llocs com Aiguaviva. Aquesta llei dona les pautes de com resoldre el problema social d'unes urbanitzacions que es van fer els anys 60 i 70 per a una classe obrera que augmentava en poder adquisitiu, barates, però *txapuceres*. S'han anat degradant, els primers propietaris han envellit o s'han venut, i ara es van convertint en primeres residències, sense tenir les condicions d'un poble.

La llei parteix d'uns principis fonamentadors: aquestes urbanitzacions necessiten mesures específiques que no són les habituals de l'urbanisme en un casc urbà; el que ja estigui consolidat s'ha d'adequar per tenir les condicions mínimes d'un barri residencial; es paga amb quotes urbanístiques dels propietaris; l'administració hi aporta alguns recursos excepcionals per abaratir el cost; la Generalitat avança la totalitat del pressupost als ajuntaments perquè pugui fer les obres, alhora que per cobrar les quotes ofereix línies de crèdit social adaptades a les necessitats particulars dels parcel·listes, de manera que ningú no es vegi obligat a abandonar el xalet o a hipotecar-lo.

És a dir, la llei suposa un pacte entre Generalitat i la Cambra de parcel·listes: s'enterra per sempre la pretensió de "som un barri més del poble, l'Ajuntament ho ha de pagar tot", a canvi de què la Generalitat posi mitjans a ajuts als ajuntaments perquè intervinguin seriosament a solucionar d'un cop els dèficits de les urbanitzacions, i als parcel·listes perquè puguin pagar les quotes urbanístiques sense escanyar ningú. La llei defineix per a tothom qui paga i qui fa: si algú ho vol discutir haurà d'anar al Parlament.

Per concretar aquest llei a Aiguaviva, la Generalitat va incloure Vidreres en un pla pilot d'implantació de la llei. Amb la subvenció atorgada s'ha pogut redactar un Programa d'Adequació que permetrà participar a la primera convocatòria d'ajuts per posar en pràctica l'esmentat Programa.

Però per avançar la concreció, es necessita una visió de què ha de ser Aiguaviva en un futur. Com ha de ser quan s'hagi construït el 100% i la gran majoria siguin primeres residències? Això exigeix una clarificació conceptual. Per les raons que sigui, fins ara hi ha dues línies conceptuais: la que podríem dir de la "integració" i la de l'"equitat".

La primera vol que tothom s'integri al poble de Vidreres, que a Aiguaviva només s'hi vagi a dormir, que tot el que hom necessita fora de casa que ho vingui a trobar a vila (escola, comerç, salut...). Es pensa que, per exemple, si els nens i nenes vénen a fer-ho tot a Vidreres s'aniran integrant en un mateix poble. La crítica a aquesta visió és que potser la vila de Vidreres tindrà clients, però difícilment conciutadans: en un poble no hi arrelarà ningú

sense haver-ho fet a la seva urbanització si són dos nuclis separats.

La segona considera que per ser un bon vidrerenc primer s'ha de ser un aiguavivenc, de la mateixa manera que per ser un bon català s'ha de ser primer un bon vidrerenc. Pel contrari, si hom no arrela en el lloc més immediat no arrela enlloc. Per identificar-se amb el poble de Vidreres primer s'ha d'haver identificat amb el seu nucli, que és Aiguaviva. Per tant, des d'aquesta visió, és important que a mesura que es va convertint en un nucli de primeres residències, vagi agafant estructura de poble: un lloc cèntric per tenir-hi comerç i serveis de proximitat, escola, activitats de joventut...

Les dues visions són discutibles, però des de les ciències socials. No s'hi val a repetir tòpics. Ara és el moment d'aclarir-ho.

De moment l'Ajuntament, en aplicació de la llei, té a punt el Programa d'Adequació, amb quatre columnes. De menys a més importants són les següents:

1. Primer acabar de recepcionar efectivament el servei d'aigua, que encara està en mans del promotor. Donar-lo a concessió i revisar la tarifa d'aigua-sanejament a un preu just.
2. Revisar el planejament del polígon-6, la zona pendent d'urbanitzar entre el llac i el Mas Cabanyes, donant-li un caràcter de "plaça major" d'un poble, per donar centralitat i servei a tota la urbanització (inclòs la meitat que està a Lloret). Amb això tothom hi pot sortir guanyant.
3. Reurbanització de tots els serveis (vials, aigua/sanejament, enllumenat, parc forestal...), ja que tots tenen dèficits, procurant que sigui assumible i sostenible per als veïns. Els primers números estan fets, i hi ha marge per anar ajustant el projecte a les necessitats reals del veïnat, cap a un model que es pugui pagar.
4. El més important, la participació ciutadana. És amb el veïnatge que s'ha de definir "el com" i "el quan", i ajustar "el què". L'Ajuntament, per una part, no pot deixar de complir la llei (no discutirem què s'ha de fer quan aquesta ja ho ha definit), i per altra, tampoc no ha de fer res contra el parer dels veïns (de tots i totes!).

Per això, el darrer Ple va aprovar un reglament de participació ciutadana, amb el qual s'han de definir les regles del joc: drets i deures de tothom –inclòs l'Ajuntament– per evitar manipulacions en el procés de posar en marxa el Programa d'Adequació. Esperem que durant la informació pública d'aquest reglament hi hagi interès i ocasió per posar-nos d'acord amb les regles que després hauré de respectar.

Ajuntament en ridícul

COMITÈ EXECUTIU LOCAL DE CDC - VIDRERES

Des de la Casa de la Vila

En el número anterior, Convergència ja manifestava que no li agradava l'actuació de l'equip de govern (PSC-ICV) per manca de criteri i de coherència. Ara tenim més arguments que ens donen la raó...

A Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) creiem que no és ètic convocar un Ple Municipal Extraordinari només per aprovar uns pressupostos sense garanties de poder-los aprovar amb els vots necessaris. Els plens extraordinaris tenen la particularitat que es convoquen en 48 hores. Es poden fer sense públic. Pot passar que els regidors no tinguin la documentació amb el temps suficient per estudiar-la. No hi ha torn de preguntes dels assistents. Com us podeu imaginar, no es varen aprovar els pressupostos, però en canvi es varen haver de pagar les dietes dels regidors que hi van assistir. Oi que en diuen mala gestió d'això? Potser els n'haurem de demanar responsabilitats, si no hi ha diners.

A l'hora de donar els escrits a El Rec Clar (el 31 de març), ningú no ha explicat què ha passat amb la Fira de Tractoristes.

La crisi i la manca de recursos condiciona l'activitat municipal, però també és molt trist que l'equip de govern PSC-ICV no s'hagi esforçat a buscar una manera de poder ajudar una entitat popular com aquesta que porta anys de funcionament, de sacrifici i de compromís amb Vidreres. Per això, CDC creu que no hi ha hagut idees per mantenir viva aquesta festa. Segurament els diners s'han gastat en estudis fets per a qualsevol altra cosa sense cap mena de necessitat. Quan hi ha problemes s'han de donar bones solucions i no excuses. De totes maneres, des de CDC donem tot el suport als organitzadors de

la Fira i no perdem la il·lusió de veure-la de nou a l'any vinent.

Si ens amoïna aquesta manca de sensibilitat de l'equip de govern (PSC-ICV) vers les entitats socials, creiem que encara ens preocupa més el que va passar en el Ranxo, perquè això indica la gasiveria dels nostres representants municipals. És un fet molt subtil, però creiem que és d'una rellevància important. Estem parlant del "culebrot" que va representar el dinar institucional del dia del Ranxo. Sembla que no es podia fer per manca de pressupost. Finalment, i a corre-cuita, es fa l'àpat amb els resultats que el poble ja coneix. En tot el procés hi ha un fet que trobem de molt mal gust. Habitualment s'hi convidaven els nostres representants populars com són les pubilles i els hereus. Això servia per agrair-los la seva dedicació desinteressada i al mateix temps servia per anar formant els nostres futurs representants polítics en assistir a la reunió amb les autoritats del poble, les de pobles veïns i altres autoritats convidades. Doncs aquest any, no se sap per què, els hereus i les pubilles varen dinar en un altre restaurant, tot apartant-los de la festa municipal. No sabem què pensar. Ningú no n'ha donat cap explicació. El Diari de Vidreres no serveix per a això? O és que només serveix per fer propaganda de l'equip de govern? No cal gastar tants diners en propaganda.

A Convergència creiem que Vidreres no es mereix aquest comportament. Vidreres necessita d'algú que doni suport al teixit social existent, facilitant-li la seva feina i no posant-hi entrebancs. Vidreres necessita d'algú amb capacitat de donar idees i solucions sense xerrameques, mirant el futur d'aquest poble.

CENS DE POBLACIÓ

Del 16 de desembre de 2008 al 15 de març de 2009

La població de Vidreres ha augmentat en 51 habitants. Ha passat dels 7.632 del mes de desembre de 2008 als 7.683 del mes de març de 2009.

D'aquests 4.026 són homes i 3.657 són dones

Font: Padró Municipal d'Habitants

Restaurem Caulès: Un projecte engrescador coordinat i impulsat per la societat civil vidrerenca

COORDINADORA PER LA RESTAURACIÓ DE CAULÈS

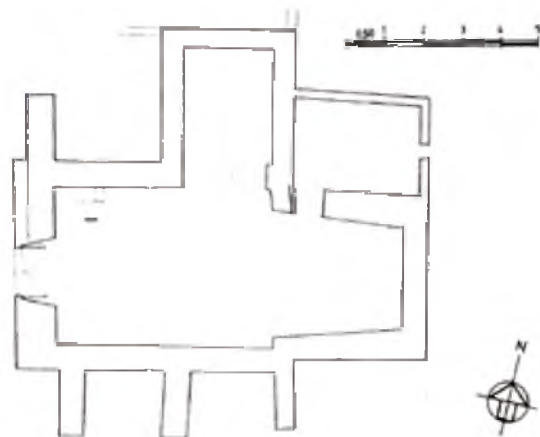
Breu història

Originàriament l'església de Caulès fou dedicada a Sant Esteve i, a partir del segle XIX, a Santa Susanna. Les primeres notícies escrites referides a Caulès les trobem en un document del 14 d'octubre de l'any 1001, on s'esmenta el topònim de Caulès com una de les delimitacions de l'alou de Lloret. Posteriorment, en els nomenclàtors d'esglésies dels arxius diocesà i capitular de Girona de l'any 1362, també apareix esmentada l'església parroquial de Sant Esteve de Caulès.

L'any 1448 el bisbe de Girona va unificar la parròquia de Caulès (on només quedava un veí) amb la de Vidreres; i des de llavors l'església de Caulès fou sufragània de l'església parroquial de Santa Maria de Vidreres. Però, tot i que durant el segle XV la zona de Caulès estigué deshabitada, a partir del segle següent el vescomte de Cabrera, Francesc de Montcada, va iniciar una important repoblació d'aquest indret i va permetre que s'establissin Joan Montet i Bernat Andreu (pagesos procedents de França) que donaren origen al patrimoni dels Mundet.

Façana de l'ermita de Caulès. Foto: J. Vidal.

Santa Susanna de Caulès. Planta de l'església formada per una nau rectangular i capçada a llevant per un absis trapezial (planta: J. Recasens)

L'any 1670 es van lliurar les relíquies del màrtir Fortunat a la parròquia i, per aquest motiu, l'any 1705 hi ha constància que a l'església de Sant Esteve de Caulès hi havia un altar dedicat a la Verge Maria i un altre dedicat a Sant Fortunat.

L'any 1753 es va concedir llicència de sepultura a l'església de Caulès a favor de la família Mundet. I durant el segle XIX la zona de Caulès va tenir la major densitat de població gràcies a l'explotació surera. Fou llavors quan, entre 1832 i 1846, Caulès va aconseguir tenir un Ajuntament propi, separat del de Vidreres. No obstant això, amb la llei de municipis del 1845, Caulès tenia els dies comptats com a Ajuntament, i el 20 de juny de 1846 fou annexat definitivament al municipi de Vidreres.

Descripció de l'edifici i del seu estat actual

L'edifici, propietat del bisbat de Girona, està format per una nau rectangular, capçada vers llevant per un absis trapezial sense arc triomfal. Té afegides a la banda de tramuntana una capella i una sagristia posterior. La porta d'entrada és oberta al mur de ponent, regruixat externament, i rematat amb un campanar d'espada de dos ulls.

Detall de l'estat del teulat, amb matolls i herbes que creixen entre les teules. Foto: J. Vidal.

La fisonomia de la façana principal correspon a l'última reforma de l'església que caldria situar als primers decennis del segle XX. En principi, la planta presenta una distribució típicament preromànica (fi del segle X i començament de l'XI), sense arc triomfal entre l'absis i la nau. Ambdós elements són coberts amb volta de canó, que a l'absis és una mica irregular.

Des de l'exterior mateix s'aprecia l'abandonament de l'ermita: esquerdes, heures que s'enfilen i amenacen el murs, trencadissa de les teules... I a l'interior del temple encara es fa més evident la deixadesa de l'edifici perquè les humitats i les esquerdes són força generalitzades. D'altra banda, la trencadissa de teules ha comportat nombroses filtracions d'aigua que amenacen seriosament les voltes de l'edifici.

La societat civil com a impulsora i coordinadora del projecte de restauració

És clara, doncs, la necessitat de restauració del temple si volem continuar gaudint-ne en el futur. Amb aquest objectiu s'han iniciat les converses entre diferents entitats del poble, empreses i particulars per començar a dissenyar un projecte de restauració del teulat de l'ermita de Caulès.

A les primeres reunions ja es van proposar diferents activitats amb la idea de poder recollir els diners necessaris per a les obres de rehabilitació: venda de teules, organització de subhastes o quines, aportacions anònimes, venda de números, aportació de percentatges d'altres activitats, col·laboració de constructors... Evidentment, els diners recollits hauran de ser ingressats en un compte corrent que gestionarà la "Coordinadora per a la restauració de Caulès", que estarà integrada per membres de les diferents entitats del poble.

Sens dubte, un dels elements clau d'aquest projecte és aconseguir que es faci la restauració del teulat a través de les petites aportacions que es puguin recollir d'entitats, empreses, institucions i persones privades. Voldríem, doncs, que fos un projecte participatiu, on tothom s'hi sentís

Imatge de l'altar lateral. Observeu les taques d'humitat de les parets. Foto: J. Formiga.

*Imatge del cor.
Observeu les humitats del sostre.
Foto: J. Formiga.*

El suport de la Parròquia de Vidreres i de l'Ajuntament de Vidreres

Però, òbviament, abans de realitzar qualsevol actuació que afecti a l'edifici ens calia l'autorització de la parròquia; i és per això que ens vàrem adreçar a mossèn Lluís Mitjà que, un cop explicat el projecte, ens donà el seu suport i ens assegurà que, dintre de les seves possibilitats, també col·laboraria en una part de les despeses.

Per la seva banda, l'Ajuntament de Vidreres va confirmar que donaria el seu suport logístic al projecte i, tanmateix, es va comprometre a estudiar les possibles aportacions que faria en un futur immediat.

Les entitats impulsores

De moment, les entitats que hem iniciat aquest projecte som: Sporting Caulès, Grup Vitraris, Salvem el Pla, Penya Blaugrana de Vidreres, Lliga contra el càncer de Vidreres i JERC. Però... volem que aquest projecte tingui l'efecte d'una bola de neu, que s'hi vagin incorporant més entitats, més empreses i més persones.

Si hi esteu interessats, envieu un mail a:

restauremcaules@gmail.com

Deixeu el nom de la vostra entitat, de la vostra empresa o el vostre nom particular, i anoteu-hi l'adreça electrònica i un número de mòbil. Entre tots ho farem possible. Entre tots restaurarem Caulès.

lokal81.com L'emissora local per internet

Aprofitarem aquestes línies per a donar-vos a conèixer el naixement de lokal81.com, un espai que vol ser un mitjà on tothom que ho cregui hi pugui participar amb una secció de la temàtica que més us agradi. Actualment, i de manera precària, podeu escoltar-hi el Dilluns esportiu, una secció on els tertulians comenten la jornada esportiva vidrerenca i que s'actualitza setmanalment. El programa Respostes, on el representants dels diferents grups polítics locals s'ofereixen a respondre les qüestions que ens envieu a l'adreça de correu electrònic lokal81@gmail.com i que s'actualitza mensualment. Per últim, les entrevistes musicals que s'actualitzen ocasionalment.

Així doncs, sentiu-vos tots convidats a participar d'aquest projecte, al qual li manquen encara moltes veus que tinguin quelcom a dir.

La comissió del Ranxo

COMISSIÓ DEL RANXO

Actualitat

Des de la comissió del Ranxo volem aprofitar que ja hem passat una nova edició de la nostra festa més antiga, per fer-ne una mica de balanç, així com per fer saber alguns dels canvis que volem aplicar a partir de l'any vinent.

Un any més, doncs, l'elaboració del Ranxo ha estat un èxit. Se n'han fet 2.700 quilos repartits en 27 paroles, que s'han esgotat completament. L'únic punt negatiu ha estat que unes quantes persones es van quedar sense poder-ne agafar justament perquè s'havia esgotat... Des de la Comissió sentim sincerament aquest incompliment i demanem disculpes als afectats. Esperem de debò corregir aquest problema l'any vinent!

Per part nostra, volem fer-vos saber que alguns canvis ja els estem plantejant per aplicar-los des d'ara per tal d'obrir una mica més la festa a la gent de Vidreres i fer-la sentir una mica més particip, i també perquè els problemes d'enguany no es repeteixin. Des d'ara, doncs, volem comprometre'ns a solucionar el problema de les empentes de la cua de recollida, i a ordenar i filtrar l'accés a la carpa on se serveix el ranxo per als restaurants, hereus i pubilles, i també de racionar una mica millor el repartiment.

Des d'ara també, una altra aplicació important per fer sentir la gent particip, és la creació d'una plaça per a un ranxer i dues ranxeres itinerants (que han de ser de Vidreres). És a dir, cada any podrà aspirar a aquestes tres places gent diferent, i que tingui ganes de conèixer des de dins

aquesta festa tan nostrada a partir de la seva pròpia experiència.

Això sí, caldrà que també siguin capaços de complir amb els estatuts del Ranxo, que també ara estan en procés d'elaboració, ja que tot i que el dimarts de Carnaval és un bonic dia per estar a la plaça tot preparant el Ranxo, darrere d'això hi ha tres dies més d'un dur treball que molt sovint no es veu i que requereix de dedicació exclusiva.

També volem aprofitar per demanar a la gent del poble una col·laboració més decidida el dia que ranxers, ranxeres, pubilles i hereus fem la recollida (el diumenge abans). Molta gent ens dona un suport incondicional i sincer, alhora que ens animen a què "el Ranxo surti tan bé com l'any passat!", mentre que altra gent, sobretot gent nouvinguda, no coneix encara aquesta festa i no en participa. Animem a tothom a formar-ne part i a col·laborar amb nosaltres.

És pel fet de millorar, doncs, i pel bé de tots, que volem aplicar canvis en les properes edicions, i és per això que necessitem l'ajuda de tots. Esperem que ens compregueu i que entre tots els vidrencs i vidrenques fem del Ranxo una festa de la qual sentir-nos encara més orgullosos!

Llar de jubilats

JUNTA DE LA LLAR DE JUBILATS

► OBRES A LA VILA

Es va començar l'any amb las obres de remodelació de bona part dels carrers de la vila i, sobretot, dels voltants del Casal

per canviar els tubs, desguassos, enllumenat, vore-res etc., a fi i efecte de millorar aquells llocs en què passem la nostra vida i convertir-los en una Vidreres més moderna i agradable per a tots el vilatans i els que ens visiten.

► DIA DE L'ANIVERSARI

En la commemoració del 19è aniversari del nostre Casal es van fer els actes programats. Aquests actes es

varen iniciar amb la missa a l'església de Vidreres en record també dels socis que ens varen deixar el 2008. Seguidament vàrem marxar cap a Platja d'Aro, on després de passejar ens vam seure al Restaurant La Terrassa per fer un dinar de germanor junt als membres invitats de l'Ajuntament, Caixa i delegats d'altres casals de la Selva en un dia plujós però amb bon ambient festiu. Acte seguit, va haver-hi diverses actuacions, en el mateix restaurant, que ens van delectar, sobretot, el ball. Al voltant de les 19 hores vam retornar de la festa. El total d'assistents a la commemoració van ser de 126 socis.

► EXCURSIONS

L'excursió projectada va tenir lloc el dia 18 de febrer a Calaf per redescobrir els orígens històrics, el seu campanar, el mercat, l'església de Sant Jaume, les antigues muralles medievals i, seguidament, vàrem dinar a la sala de festes Bogart. En total, ens vam aplegar en aquesta excursió la quantitat de 25 socis.

► ACTIVITATS

El dia 4 de febrer, a l'Auditori Narcís Monturiol de la Caixa, es va oferir una conferència de la Fundació dedicada a la problemàtica de l'insomni, les diverses formes de combatre'l i els efectes negatius que ens comporta. La conferència la va protagonitzar el conegut metge especialista senyor Eudal Estivill, de la clínica Dexeus de Barcelona. Seguidament ens convidaren a un pica-pica.

► AJUNTAMENT

L'Ajuntament de Vidreres, a través de la regidoria de Cultura, ens ha fet arribar dos llibres de la nostra vila

que fan referència a alguns monuments de la història com són la Necròpolis del Pi de la Lliura i la Capella del Castell de San Iscle. Aquests llibres el poden consultar els nostres associats a la biblioteca del Casal. Volem deixar ben palès que l'edició d'aquests llibres és un esforç promoció per la Generalitat i el nostre Ajuntament.

► NOUS SERVEIS

El Casal disposa de nous serveis per als socis. Aquests nous serveis són el servei de fisioteràpia, a càrrec de Teresa Roca, i el de podologia. En la secció de gimnàstica es podrà, qui ho desitgi, practicar l'activitat del SUDOKU per fer treballar el cervell i la memòria i, d'aquesta manera, allargar la vida activa de tots els que arribem a la jubilació

► CARNAVAL

El dia 8 de març es va celebrar en el Casal el Carnaval, amb una molt bona assistència. Durant aquesta diada va augmentar el nombre de socis amb disfresses i va acompanyar un molt bon ambient, per la qual cosa va ser molt animada. Desitgem, doncs, que aquesta tradició, amb d'altres festes assenyalades, tinguin continuïtat per a la bona marxa del Casal i que els nostres socis en continuïn gaudint de totes.

Biblioteca Joan Rigau i Sala

GEMMA CIURÓ

DES DE LA BIBLIOTECA

Tenim moltes coses per explicar-vos. En primer lloc, us volem fer saber que durant el mes de març s'ha dut a terme a la biblioteca el tercer taller del projecte adreçat a joves dins la campanya d'animació a la lectura *Maria Moliner*. Es tracta del taller **Marca't un punt**, en el qual els joves han hagut de confeccionar un punt de llibre amb una declaració d'amor. Aquests punts estaran a punt perquè s'exposin la Diada de Sant Jordi a la biblioteca.

També us volem informar que des del passat 17 de febrer la nostra biblioteca ha passat a formar part de les biblioteques catalanes associades a la UNESCO. Aquest fet significa i reconeix la dimensió social i educadora d'aquest servei, i facilita que els seus usuaris formin part de la societat plural on s'inscriuen d'una manera conscient, responsable i solidària.

Concretament, dins el servei bibliotecari, es tracta d'oferir uns serveis encaminats a promoure el vessant més democratitzador de la biblioteca, facilitant l'accés a la informació i al coneixement a les persones amb més dificultats, posant atenció a la diversitat i millorant la cohesió social, propiciant la creativitat de les persones per tal que siguin agents actius de la cultura, entenent la biblioteca com un lloc de trobada i de socialització de la vida de la comunitat i, en definitiva, treballant en el territori amb la societat que l'envolta.

I també us volem fer cinc cèntims de la visita de Pau Vidal a la biblioteca amb motiu de l'últim llibre llegit en el Club de Lectura, "La lluna de paper", d'Andrea Camilleri.

Pau Vidal, autor del llibre "Aigua bruta", ha traduït al català nombrosos llibres de Camilleri, amb un estil personal que el caracteritza i amb el qual intenta fer arribar al lector els jocs de llenguatge i interpretació de l'autor.

Va ser una vetllada magnífica. En Pau Vidal ens va oferir una xerrada molt divertida sobre la seva obra i els participants del club el van obsequiar amb un bon ressopó.

Només ens queda informar-vos de les activitats que tenim programades per al proper trimestre:

ACTIVITATS

2 D'ABRIL (DIA DEL LLIBRE INFANTIL):

"Contes de l'osset Elies" a càrrec de l'Espina de la Sardina a les 18.00 h.

SANT JORDI 23 D'ABRIL:

"Fira del Llibre Usat" de 10.00 a 20.00 h.

Sessió de contes per a adults:

"Contes d'amor i de riure"

a càrrec de Va de Contes a les 21.00 h.

DEL 27 D'ABRIL AL 14 DE MAIG:

Exposició "Busco Feina", Sala d'actes de la biblioteca (horaris de la biblioteca).

7 DE MAIG:

"Vet aquí Europa" a càrrec de Santi Rovira (Taleia) a les 18.00 h.

21 DE MAIG:

"Pels més menuts" de País de Xauxa a les 18.00 h.

27 DE MAIG:

Club de Lectura (El Jugador de Dostoievski).

SETMANA DEL 26 AL 29 DE MAIG:

Curs de formació d'usuaris noves tecnologies (Internet) de 16.00 a 17.00 h (gratuït).

4 DE JUNY:

"Descobrint Sabors", Activitat nascuts per llegir a càrrec de Rocío Merino a les 18.00 h.

Xerrada sobre Kinesiologia a càrrec de M. José Romero (data pendent de confirmar).

2, 3 I 4 DE JUNY:

"Taller per aprendre a explicar contes" a càrrec de Gemma Ciuró.

Una cooperació diferent

EDUARD ADROBAU

Normalment, quan parlem de cooperació amb països en vies de desenvolupament, parlem de projectes d'educació, de millora de la sanitat, ambientals... en aquest cas us parlaré d'un projecte de cooperació diferent, un projecte de cooperació polític.

Un dels eixos de treball des de fa temps de les JERC és en la internacionalització del conflicte català, és a dir, a donar a conèixer la realitat catalana a nivell internacional, tot teixint una xarxa de suports a diferents països.

Dins el marc de treball, aquest any tres companys i jo mateix hem pogut anar a La Paz, la capital de Bolívia, a realitzar un intercanvi amb les joventuts del MAS-IPSP, entre els dies 23 de gener a l'1 de febrer. L'eix de treball d'aquest viatge era treballar principalment tres grans temàtiques: gènere, moviments socials i medi ambient. L'objectiu del viatge era realitzar un intercanvi de coneixements i d'experiències del que es fa en els respectius països.

Per que vàrem escollir Bolívia i no un altre país?

Bé, les raons de l'elecció de Bolívia són diverses, però una de les principals és que es tracta d'un país on hi ha uns profunds canvis socials, en un espai molt curt de temps.

Bolívia és un dels països més pobres de Sud-amèrica, on persisteix en certa manera una societat classista, és a dir, es tracta d'un país on la majoria de població no tenia drets (indígenes) o eren escassament repre-

sentats, i que el poder polític i econòmic l'exercien els hereus dels colonitzadors.

Des de fa aproximadament una dècada, el teixit social compost per sindicats de *cocaleros* (cultivadors de la fulla de coca), miners, camperols... es varen anar organitzant per aconseguir canviar la seva situació.

El fet és que la coordinació entre els diferents actors socials va permetre l'arribada al poder del primer president indígena, l'Evo Morales. En arribar al poder varen començar el que ells qualifiquen de revolució, que realment són un conjunt de canvis molt importants per a la societat, com la nacionalització dels hidrocarburs i la nacionalització dels recursos naturals i que els ingressos que aconsegueixen reverteixen a la societat, amb pensions per a les persones de la tercera edat, campanyes d'alfabetització...

En el moment en què vàrem arribar (diumenge 24 de gener) era el dia que s'havia votat la constitució boliviana, la primera constitució que la població ha pogut votar i en la qual quedaven reflectides totes aquestes millores socials.

Per començar a conèixer la realitat del país ens varen organitzar una agenda molt atapeïda. Varen fer reunions amb els diferents sindicats: de camperols (CSUTCB, o los *Colonizadores*), de miners (Central Obrera Boliviana), sindicats feministes (Bartolina Sisa), els *Universitarios* (sindicat d'estudiants), reunions amb alts dirigents del MAS com en Cèsar Navarro (cap del

grup parlamentari al congrés de diputats de Bolívia), amb el cap de la Prefectura del Alto (podríem dir que seria equiparable a un president d'una Diputació, però amb un territori equiparable a una comunitat autònoma de l'Estat espanyol).

Mitjançant aquesta atapeïda agenda de reunions ens va permetre començar a saber quins problemes tenia la població, tant rural com urbana (ja que els problemes són completament diferents). Els sindicats i associacions eren dels diferents punts del país i representaven o lluitaven per causes força diferents, des de problemes de manca de terres (fins aquest moment els indígenes només podien tenir 3 ha), explotació laboral (en el cas del sindicat dels treballadors), conflictes entre classes... la qual cosa ens permeté fer-nos una idea de la problemàtica que afecta al país, i també es permeté conèixer la coordinació entre els sindicats, i vàrem veure el paper actiu de la societat en el procés de transformació (hem de pensar que en les darreres eleccions hi va participar aproximadament el 90% de la població).

Els temes socials eren massa divergents per poder trobar gaires similituds, és impensable que en el nostre país la gent mori simplement perquè no té assistència mèdica, o veure nens que per portar diners a casa han de treballar netejant botes pels carrers; aquests només serien alguns dels exemples de les diferències socials. Però amb aspectes de regulació de drets socials i culturals sí que hi ha polítiques en les quals realment ens porten avantatge, com el fet de reconèixer les tasques domèstiques com a treball, o el reconeixement de les 36 nacions que conformen el país i el seu dret a l'autodeterminació, la defensa de les cultures d'aquestes nacions com a un patrimoni del país...

Per la nostra part, vàrem explicar les polítiques de joventut que s'estan duent a terme en el nostre país, vàrem compartir experiències en l'organització sindical i en el meu cas vàrem realitzar trobades amb tècnics i dirigents de la Prefectura del Alto per intercanviar coneixements, de polítiques de gestió de residus, de gestió forestal, tractaments d'aigües...

Després d'aquestes reunions, ens varen convidar a fer una conferència al *Palacio de la Vicepresidencia*, en què vàrem tractar la temàtica de la importància del medi ambient. Hem de tenir en compte que es tracta d'un país en vies de desenvolupament i com és normal les prioritats no són el medi ambient, sinó aconseguir cobrir les necessitats bàsiques. La conferència es va centrar en explicar que el desenvolupament no s'ha de fer d'esquenes al medi, sinó que cal aprendre dels nostres errors, i així podran desenvolupar-se sense cometre els errors que nosaltres hem comés.

El ressò d'uns estrangers que volien conèixer la constitució d'aquell país, la forma d'organització i la forma de viure, varen aixecar la curiositat de moltes persones i dels mitjans de comunicació.

Els sobtava moltíssim que uns europeus s'interessessin i volguessin aprendre d'ells, quan la veritat és que ens tenen molt idealitzats, això va fer que acabéssim sortint a diaris, entrevistes de ràdio i, fins i tot, ens varen fer una entrevista en un programa de la televisió pública a l'hora de màxima audiència, que equivaldria a una entrevista a TV3 quan la Mònica Terribas feia la Nit al Dia.

L'anècdota del viatge és que en portar la revista el *Rec Clar* i anar-me fent fotos a diferents llocs amb ella, es va aixecar la curiositat de moltes persones, especialment en el Congrés dels Diputats, alguns em varen venir a preguntar què feia, i a interessar-se per la revista, fins al punt que no seria res d'estrany anar a un dia a Bolívia i trobar un plagi d'aquesta revista que entre tots fem que faci la volta al món.

Nova oferta formativa de l'ACESV

ACESV

L'Associació de Comerciants i Empreses de Serveis de Vidreres, amb la col·laboració del Consell Comarcal de la Selva, ha organitzat unes jornades de formació per a comerciants i veïns interessats, que es realitzaran durant "l'hora del cafè".

Curs de manipulació d'aliments.

Aquesta acció formativa és resultat d'un procés que va iniciar-se el passat mes de novembre amb un qüestionari adaptat, per valorar les necessitats formatives dels comerços i empreses de serveis de Vidreres. A més dels interessos i temàtiques, els resultats d'aquestes enquestes han permès determinar que els factors com el preu, la manca de temps i l'excessiva durada d'alguns cursos són determinants a l'hora de decidir realitzar formació.

Aquesta proposta es caracteritza, per tant, per sessions de curta durada (menys de dues hores) i en horari de migdiada (de 15h a 17h) per afavorir-ne el màxim l'assistència. Cada sessió comptarà amb un màxim de 15 alumnes i la presència d'un expert segons la matèria a tractar. Creiem, i desitgem, que amb aquesta fórmula es puguin afavorir unes sessions de tertúlia-debat dinàmiques i participatives, que siguin agradables i profitoses al mateix temps. De moment, ja s'han dut a terme les dues sessions corresponents al curs en "Manipulació d'aliments" amb un molt bon balanç de participació i interès.

LLISTA DE CURSOS

- TÈCNiques PER FIDELITZAR ELS NOSTRES CLIENTS
- COM HEM DE FIXAR ELS PREUS A LA BOTIGA!!!
- COM GESTIONAR EL NEGOCI FAMILIAR
- AVANTATGES DEL CORREU ELECTRÒNIC AL COMERÇ
- MANIPULADOR D'ALIMENTS
- MILLOREM EL NOSTRE FINANÇAMENT
- COM MILLORAR LA FIDELITZACIÓ DELS NOSTRES CLIENTS AMB ESTRIS INFORMÀTICS
- COM MILLORAR LA RENDIBILITAT DEL MEU NEGOCI?
- TINC BONES HABILITATS DE COMUNICACIÓ?
- COM FER UNS BONS RÈTOLS I CARTELLS
- TALLER D'APARADORISME NADALENC
- NOVES ESTRATÈGIES I TENDÈNCIES EN LA GESTIÓ DE COMPRES
- PAQUETERIA NADALENCA
- ASPECTES FISCALS QUE CAL TENIR EN COMPTE
- NOVES ESTRATÈGIES I TENDÈNCIES EN LA GESTIÓ DE COMPRES
- DRETS I DEURES DEL COMERCIANT I DEL CONSUMIDOR
- PREVENCIÓ DE RISCOS LABORALS
- SÉ ESCOLTAR ELS MEUS CLIENTS?
- COM ESCRIURE BÉ EL CATALÀ AMB L'ORDINADOR
- COM M'AFECTA LA LLEI DE GARANTIES

L'oferta formativa s'allargarà fins al 2010 i es tractaran temes de promoció i estratègies, de gestió i de noves tecnologies, entre d'altres. En la primera fase s'han programat cursos entre el 24 de març i el 2 de juny, i properament anunciarem la programació de la resta.

Tots els cursos es realitzaran al Casino, excepte els de informàtica, que es faran al Centre Cívic, i són

totalment gratuïts per als membres de l'ACESV. De moment, i fins al 2 de juny, també són gratuïts per a tothom que ens vulgui acompanyar!

Consulteu dates, realitzeu la inscripció prèvia per als cursos-tertúlia que us resultin més interessants i veniu a fer un cafè mentre aprenem, hi sereu benvinguts.

CURSOS PROGRAMATS FINS AL MOMENT:

DIMARTS 24 DE MARÇ, DE 3 A 5 DE LA TARDA

"Manipulació d'aliments (1a part)"

Laura Font, formadora de Laboratoris Altimir

DIMARTS 31 DE MARÇ, DE 3 A 5 DE LA TARDA

"Manipulació d'aliments (2a part)"

Laura Font, formadora de Laboratoris Altimir

DIMARTS 7 D'ABRIL, DE 3 A 5 DE LA TARDA

"Prevenió de riscos laborals"

Miquel Àngel Serrat, tècnic de prevenció

DIMARTS 21 D'ABRIL, DE 3 A 5 DE LA TARDA

"Sé escoltar els meus clients"

Carles Martí, assessor de màrqueting

DIMARTS 5 DE MAIG, DE 3 A 5 DE LA TARDA

"Com escriure bé el català amb l'ordinador"

Roger Vilà, tècnic de normalització lingüística

DIMARTS 19 DE MAIG, DE 3 A 5 DE LA TARDA

"Aspectes fiscals a tenir en compte al comerç"

A concretar

DIMARTS 2 DE JUNY, DE 3 A 5 DE LA TARDA

"Com em pot ajudar el Consell Comarcal"

Jordi Solà, tècnic d'empresa del Consell Comarcal

En la imatge, moment en què el president de l'ACESV, Josep Xicola, va fer entrega d'una aportació a la representant de l'Associació de Dones Contra el

Càncer de Vidreres, Rosa Font, en agraïment al seu suport en el desenvolupament de la passada edició de la Festa del Cava&Salsafi.

associació de
comerciants i
empreses de
serveis de
vidreres

FE D'ERRADES

En aquest apartat del número anterior de El Rec Clar hi apareixia, al final, un fragment de text que no pertanyia a l'article. Disculpeu les molèsties.

CRAE Pla de la Selva

EQUIP EDUCATIU - CRAE PLA DE LA SELVA

Benvinguts a casa nostra. És una caseta normal i corrent, ni millor ni pitjor que qualsevol altra. A vegades és millor, perquè està al centre del poble i podem anar a l'escola caminant, i perquè moltes vegades fem festes i anem d'excursió. Altres vegades no és tan "xula", perquè com som tants, és com tenir molts germans que manen molt, sobretot si ets petit, com jo. Però si el que vols saber és si ens agrada viure aquí, doncs crec que sí.

Un dia van venir a veure'ns tot de persones que va fer possible que aquesta casa tan bonica, i aquest poble de Sils, es converteixin en la nostra llar. Va ser el dia de la inauguració, el 28 de novembre de l'any 2008. La Sra. Carme Capdevila, consellera del Govern de la Generalitat, el Sr. Xavier Soley, el Sr. Josep Viñas i el Sr. Martí Nogué, l'alcalde del poble de Sils, van inaugurar el centre residencial d'acció educativa CRAE Pla de la Selva, que és casa nostra a partir d'ara. A més de totes aquestes personalitats, van acompanyar-nos gent del poble, de l'escola i de l'associació de veïns.

La veritat és que ens agrada viure aquí, i ens fa molta il·lusió que la gent del poble ens conegui.

Serà un plaer rebre-us a casa nostra si un dia voleu venir. Primer ho preguntarem als educadors i, sobretot, només podeu venir si heu acabat els deures.

A vegades no sempre surten les coses com un vol. Això és el que els va passar als nostres pares. Per això, entitats com Plataforma Educativa i Fundació Resilis, pensen que només cal un espai acollidor i uns bons companys de vida perquè les coses surtin el millor possible.

Estic content de viure a Sils. Ara és el meu poble, i tu, si ho vols, a part de ser el meu veí, també pots ser el meu amic.

Una abraçada

Aquesta és una possible carta que us podria adreçar un dels nostres nois/es a la gent del municipi de Sils i Vidreres.

Des de casa nostra ens agradaria fer extensiu a la gent del poble i rodalies que som un centre residencial d'acció educativa, anomenats CRAE. És un servei públic que acull, de forma temporal, infants i adolescents als quals les seves famílies, per diferents motius, no poden donar l'atenció necessària.

Valorem molt positivament que el dia de la inauguració hi hagués gent del poble i de l'associació de veïns. La tasca que realitzem no és socialment molt coneguda, per això establir ponts, coneixences i interactuar junts, ens pot ajudar a construir una imatge oberta i positiva del nostre servei. Els responsables i treballadors del CRAE estem molt il·lusionats d'haver-nos establert en un poble com Sils. En la mesura del possible voldríem fer un projecte obert en aquesta comunitat que ens ha acollit, participant de les activitats del poble i receptius a les aportacions que ens pugueu fer. Penseu que també ens agradaria, i realment ho estem fent, d'utilitzar els recursos dels pobles veïns.

Sense res més, només cal agrair-vos la vostra acollida i suport, demanar-vos la vostra complicitat i intentar entre tots normalitzar i integrar la situació en la qual es troben els nostres infants i adolescents acollits.

Activitats realitzades durant el darrer trimestre

GRUP VITRARIS

Durant aquest trimestre de l'any, les diferents seccions han fet les següents activitats:

SECCIÓ: L'ATENEU

Conferència sobre "Esbós biogràfic del vidrerenc Jaume Ferrer" a càrrec de l'historiador Joan Domènech, a la sala d'actes de l'Ajuntament, el dia 23 de gener. Foto: QB.

El dia 23 de gener, l'historiador lloretenc, Joan Domènech, va donar una conferència ben interessant que tractava sobre la biografia d'un vidrerenc universal: el cosmògraf Jaume Ferrer, que va viure entre 1445 i 1523. A través de les seves explicacions vam conèixer alguns detalls apassionants de la vida d'aquest vidrerenc: les estades a la cort de Nàpols, els seus negocis amb pedres precioses, les relacions amb personatges de l'alta noblesa catalana i castellana i, finalment, la realització del seu mapa que serviria per a dividir la superfície terrestre en dues macroregions: les terres d'influència portuguesa i les d'influència castellana; i que va originar el conegut tractat de Tordesillas.

El 13 de febrer, la historiadora Queralt Solé, professora de la Universitat Autònoma i assessora pel memorial democràtic, va oferir-nos una xerrada apassionant que tractà sobre les fosses comunes

de la Guerra Civil a Catalunya. En la seva conferència va explicar-nos quines eren les diferents tipologies de fosses comunes: les de la repressió republicana, les dels camps de treball del SIM, les dels civils represaliats per l'exèrcit franquista, les dels soldats morts en combat, les dels represaliats per l'exèrcit republicà en retirada, les dels hospitals militars i les dels civils represaliats a partir de l'any 1939. Però, en qualsevol cas, en totes es plantejaven qüestions prou difícils de resoldre: la localització, la possible inhumació i la identificació de les restes.

El dia 27 de març, l'arqueòleg Josep Frigola, director de les excavacions dutes a terme al jaciment que es localitzà a la zona de Can Castells amb motiu de l'ampliació de la N-II, va explicar-nos els treballs arqueològics realitzats en aquell sector. A través d'imatges ben entenedores, ens mostrà les restes del campament ibèric que s'havia excavat, i les sitges i les estructures del mas d'època medieval. Tot i que han hagut d'aturar els treballs d'excavació per motius aliens a la seva voluntat, confiem que, més endavant, puguin continuar-los i, així, que puguin oferir-nos els resultats definitius.

SECCIÓ: EL CINEFÒRUM

En aquest trimestre s'ha continuat amb el cicle dedicat a directors europeus. El 16 de gener es va passar la pel·lícula "La soledad", de Javier Rosales: una obra dura, guanyadora de tres premis Goya (millor pel·lícula, millor director i millor actor revelació), on s'aposta per un cinema alternatiu.

El 20 de febrer, es projectà "Sunrise", de F.W. Murnau, una pel·lícula muda, en blanc i negre, estrenada l'any 1927, que encara està catalogada com a obra mestra, i que destaca per les innovacions tècniques i per l'expressivitat dels seus personatges. Finalment, el 20 de març es va poder veure la pel·lícula "La cuadrilla", de Ken Loach, de fort contingut social, carregada de realisme, i on es reflecteix la vida quotidiana d'un grup de treballadors de manteniment dels ferrocarrils britànics (tot un paral·lelisme de la situació social que es viu actualment).

SECCIÓ: LES SORTIDES LÚDIQUES I CULTURALS

L'abril de l'any passat l'Assumpta Montellà, autora del llibre "La maternitat d'Elna", va fer-nos una xerrada en la qual ens explicà de forma emotiva tot el procés de la seva investigació. Llavors, molts dels assistents a la conferència van demanar de poder visitar aquest emblemàtic edifici que les autoritats d'Elna havien convertit en museu. Així, el diumenge 1 de febrer la nostra entitat va organitzar la sortida cap a la maternitat d'Elna i, tanmateix, es va aprofitar per visitar el museu de l'exili, a la Jonquera, i el monument dedicat a Lluís Companys, a Agullana. La jornada, malgrat la pluja i l'anècdota que tinguérem amb l'autobús, fou tot un èxit.

*Visita a la maternitat d'Elna el dia 1 de febrer.
Foto: P. Quiñones.*

El dia 22 de març es va programar una sortida a Barcelona per anar a veure el nou espectacle del Tricicle, "Gàrrick", que es representava al teatre Poliorama. Els assistents van poder gaudir d'una sessió ben divertida en la qual els tres protagonistes fan una demostració sobre la fisiologia de l'humor, sobre les diferents tipologies de riure que hi ha i sobre les tècniques bàsiques per provocar somriures i rialles.

SECCIÓ: XIRUCA CONTENTA

El dia 15 de març aquesta secció va programar una nova excursió per la zona de les Guilleries.

*Sortida a les Guilleries el dia 15 de març: Ermita de Santa Margarida de Vallors.
Foto: CS.*

Aquesta vegada, a més de passejar per un espai natural excel·lent, també vam poder visitar l'ermita de Santa Margarida de Vallors, vam pujar fins a les Roques del Rei, vam passar per l'anomenada "Pedra dels evangelis" i vam voltar el monestir de Sant Salvi de Cladells. Fou una caminada d'unes cinc hores, que va renovar-nos mentalment i físicament.

ASSEMBLEA GENERAL

El dissabte 14 de març va tenir lloc l'assemblea general dels socis de l'entitat.

En aquesta reunió es va presentar la memòria de les activitats realitzades durant l'any 2008,

es van aprovar els comptes, es van presentar els pressupostos per a l'any 2009, es va aprovar una congelació de les quotes de socis per a aquest any, es van ratificar els mateixos membres de la junta i es van fer tot un seguit de preguntes relacionades amb noves propostes d'activitats.

I per al segon trimestre ja tenim programades les següents activitats:

SECCIÓ DE L'ATENEU:**► 15 D'ABRIL**

A 2/4 de 10 del vespre, a la sala d'actes: presentació del llibre "El moment de dir prou. La manifesta incompatibilitat amb Espanya", amb la presència de l'autor Toni Strubell.

► 22 DE MAIG

A 2/4 de 10 del vespre, a la sala d'actes, conferència de Biel Jover, professor d'història de l'economia de la UdG. "Com una crisi financera fa emergir una crisi econòmica".

SECCIÓ: EL CINEFÒRUM**► 17 D'ABRIL**

A 2/4 de 10 del vespre, al Teatre del Casino "La Unió", projecció de la pel·lícula "Baran".

► 15 DE MAIG

A 2/4 de 10 del vespre, al Teatre del Casino "La Unió", projecció de la pel·lícula "Fahrenheit 451".

► 19 DE JUNY

A 2/4 de 10 del vespre, al Teatre del Casino "La Unió", projecció de la pel·lícula "Pequeña Miss Sunshine".

SECCIÓ:**LES SORTIDES LÚDIQUES I CULTURALS****► 19 D'ABRIL – Costums i tradicions.**

Tradicional pujada a Caulès.

Organitzen: Grup Vitarris, Sporting Caulès i Salvem el Pla.

► 24 DE JUNY – Costums i tradicions.

A les 7 de la tarda arribada de la Flama del Canigó.

A les 10 del vespre sopar popular als horts d'en Pere Pau.

A les 11 del vespre encesa de la foguera de Sant Joan.

Projecte cultural: “Salut i medi ambient”

CEIP SANT ISCLE

Durant aquest curs,
al CEIP Sant Iscle
estem duent a terme
el projecte cultural
“Salut i medi ambient”.

Aquest projecte consisteix a organitzar de forma transversal a nivell de tot el centre, una sèrie d'activitats adreçades a l'alumnat, amb la finalitat de fomentar una bona educació respecte aquest tema.

A **Educació Infantil** s'han treballat diferents aspectes relacionats amb les tres R (Reciclar, Reduir i Reutilitzar). Cada nen ha realitzat una joguina i un instrument musical amb material de rebuig.

Aquestes últimes setmanes, cada vegada que li hem tret un peu a la Vella Quaresma, ens ha anat deixant idees per millorar el nostre planeta, com: estalviar aigua i llum, separar les deixalles adequadament, plantar llavors... I així poder tenir un món millor.

A **Cicle Inicial, Mitjà i Superior** s'han fet unes xerrades sobre esmorzars saludables i reciclatge, proposades pel Consell Comarcal de la Selva:

EL MEU ESMORZAR... SOSTENIBLE I SA. Es va parlar sobre l'embolcall de l'esmorzar i el seu contingut. Va ser molt interessant i es va regalar a cada alumne una carmanyola per dur-hi l'entrepà i una bosseta de roba per guardar-la.

Els **Cicles Mitjà i Superior**, durant el mes de novembre, van fer una sortida al parc de sa Riera de Tossa. Va consistir en una explicació de la part més “antiga” del parc, on es troba bosc mediterrani amb exemplars d'alzina i pi, amb molts anys de vida.

Se'ls va explicar com funcionava la depuradora amb un exemple senzill i com reutilitzaven les aigües per regar els jardins de la població. També com s'havia recuperat el parc on es trobaven, ja que havia estat un abocador incontrolat de runes.

Finalment, es va continuar amb la visita a la deixalleria i al Centre d'Acollida de la Selva, on després de l'explicació, els van deixar passejar alguns gossos. Va ser molt pedagògic i alhora divertit.

A **Cicle Superior**, alguns alumnes juntament amb un mestre han començat l'experiència de fer compostatge, així, d'aquesta manera aprofiten les deixalles del menjador per utilitzar-les com a adob a l'hort de Cicle Inicial. Ha estat el Consell Comarcal qui ens ha facilitat el compostador.

El dia 1 d'abril, a **Educació Infantil** i a **Cicle Inicial**, tenim prevista l'activitat de L'INFLABLE PER RECICLAR SALTANT. Es tracta de posar coixins amb dibuixos de residus al lloc corresponent.

A **Cicle Mitjà**, en el transcurs del tercer trimestre, es realitzarà una activitat amb comptagotes. Aquesta activitat consta d'un joc de taula en format gran amb preguntes relacionades amb l'estalvi d'aigua.

El dia 30 de gener, tots els nens i nenes de l'escola es varen organitzar en rotllanes concèntriques al pati per commemorar el 60è aniversari de la mort de Gandhi. Els més grans varen compartir la lectura d'un manifest molt bonic, a favor de la no-violència i la pau, i tots varen cantar una cançó acompanyada amb guitarra pel mestre de música.

L'acte va finalitzar amb l'alliberament d'un colom com a símbol de pau.

Amb l'arribada del carnaval, tot l'alumnat de l'escola va rebre el rei Carnestoltes i va escoltar el seu divertit pregó, en el qual venien donades les consignes de la setmana: venir a classe amb el cabell pintat, portar una gorra i anar amb la cara pintada. Finalment, el divendres a la tarda tots vàrem passejar en una rua pel poble, a fi de trobar-nos a la plaça de l'església amb el CEIP Salvador Espriu per ballar i fer gresca. La temàtica de les disfresses era "diferents tendències i estils musicals".

Si voleu veure més imatges, visiteu la web de l'escola: www.xtec.cat/ceip-santiscle-vidreres

Petites coses... grans joguines!!!

LLAR D'INFANTS

Quantes vegades hem sentit la frase "tenen moltes joguines i no juguen amb cap".

Els infants de 0 a 3 anys necessiten jugar, però a vegades no calen grans joguines per despertar la seva imaginació.

La panera dels tresors i el joc heurístic són un clar exemple que no fa falta comprar grans

joguines, sinó que simplement amb material que tenim tots a l'abast a casa (capses de plàstic, pots metàl·lics, cons de fil, cordons de sabates, agulles d'estendre roba, taps de suro...) els infants podran experimentar, manipular, descobrir...

Els infants no poden imaginar-se res si no tenen l'experiència prèvia i és explorant com es van descobrint totes les possibilitats. D'aquesta manera s'arriba també a coneixements del pes, espai, volums, etc., i s'adquireix precisió manual. Aquest joc ajuda a estructurar el pensament i el prepara per als aprenentatges posteriors.

És un joc de recolliment en el qual la major part del temps l'infant està concentrat en la seva activitat.

Activitats dels darrer trimestre

SALVADOR ESPRIU

Aquest trimestre ha estat curt, però tot i això hem pogut fer moltes activitats.

El 30 de gener vam celebrar el Dia de la Pau. Per fer-ho vam decorar l'escola amb coloms pintats amb les mans de tots els nens i nenes. També vam explicar un conte que ens va servir per reflexionar sobre els valors actuals i ressaltar tots aquells valors positius que tots tenim i que ens són fàcils de potenciar. A partir d'aquestes reflexions cada classe va pensar, entre tots els alumnes, una frase que resumís tot el que s'havia parlat. Aquesta frase la vam escriure en una peça de trencaclosques i a la tarda un representant de cada aula va llegir la seva i va col·locar la peça al lloc que li tocava. De totes les peces del trencaclosques en va sortir una paraula: PAU! Finalment, vam cantar una cançó i vam ballar una dansa.

Al mes de febrer vam celebrar el Carnaval: el Rei Carnestoltes va enviar una carta als nens i nenes de Cicle Inicial per demanar-los que l'ajudessin a fer el pregó, ja que ell n'havia de fer molts! I així ho van fer: de manera molt divertida, ens van llegir el pregó i ens van donar les consignes per a tota la setmana següent. Que divertit! A més a més, el Dijous Gras vam anar d'excursió al Parc de Mas Flassià

(alumnes d'Educació Infantil), al Museu Claret i als estanys de Sils (alumnes de Cicle Inicial), al Bosc d'en Puig (alumnes de Cicle Mitjà) i a Sant Maurici (alumnes de Cicle Superior). Per acabar la celebració del Carnaval vam fer una rua. Tots disfressats de l'estil musical que més ens agradava, vam arribar fins a la plaça de l'Església per fer, conjuntament amb els nens i nenes del CEIP Sant Iscle, un autèntic ball de disfresses i una rua conjunta.

La darrera setmana de març hem celebrat la Setmana Verda, una setmana dedicada a fer activitats relacionades amb el reciclatge i la gestió dels residus, tot aprenent a cuidar, una mica més, el nostre planeta. Per celebrar-la hem visitat dues exposicions, cedides per l'Agència Catalana de Residus, i instal·lades a la nostra escola: "Dóna la volta, del residu al recurs" i "ORGÀNICA", hem saltat per uns contenidors que eren inflables i hem fet diversos tallers i manualitats amb materials de reciclatge. La darrera activitat, els "reciclaïjocs", es va haver de suspendre per culpa de la pluja. Esperem poder fer-la ben aviat!

Viatge a Madrid 2009

CARMINA DABAN I VIOLANT GARRIGA - IES VIDRERES

Els passats dies 24, 25 i 26 de març, els alumnes de segon de batxillerat d'humanitats i ciències socials de l'IES Vidreres vam sortir de Vilobí amb avió cap a Madrid.

La professora Carme Agustí, d'història de l'art, i el professor Xavier Moreno, de música, en van ser els responsables. Allà vam poder visitar els monuments més coneguts i també visitar el Prado i el Reina Sofia.

El primer dia vam veure el Madrid dels Àustries, és a dir, la Plaza Mayor i la Puerta del Sol, on hi ha el quilòmetre zero d'Espanya. Al vespre vam anar a veure un musical, Grease, sorprenent per les seves cançons i balls.

El segon dia vam visitar el Palau Reial i ens vam fer una idea de com vivien els reis. Tot seguit, vam visitar la catedral de l'Almudena (que era realment bonica) i, com no podia ser d'una altra manera, el museu més important de la capital i un dels més rellevants d'àmbit mundial: el Prado (obres de Goya, Velázquez, Rubens, etc.). Allà vam estar-nos-hi una hora i mitja, no ens hi podíem estar més perquè érem

Foto de grup al Palacio Real.

D'esquerra a dreta, l'Elena, la Baronessa Thyssen, la Sandra i la Violant al museu Thyssen.

un grup, i vam veure i comentar els quadres que havíem estudiat a classe, quadres que impressionen molt més a la realitat que en el llibre. A la tarda vam visitar el Congrés dels Diputats, crec que tothom hauria de visitar el lloc un cop a la vida des d'on s'organitza el país. Va ser llavors quan alguns vam visitar al museu Thyssen i vam fer-nos una foto amb la baronessa Tita Cervera.

L'últim dia vam visitar un dels museus més importants d'art contemporani: el Reina Sofia (amb obres de Dalí, Miró, Picasso, etc.), on ens hi vam estar cap a dues hores. Tot seguit, vam visitar l'estació d'Atocha i vam veure el monument en commemoració a l'atemptat de l'11-M. Després vam anar al parc del Retiro, on ens vam relaxar una estona sobre l'herba verda. A més, vam trobar-nos amb molta gent famosa i ens hi vam fer fotos. Aquest viatge, igual que el que vam fer a Roma al desembre, va ser molt bonic i instructiu i vam conèixer millor entre els alumnes. Tots tenim un molt bon record dels dos viatges i crec que els recordarem com uns viatges molt profitosos, ja que amb molt poc temps vam visitar tot allò més important de les dues ciutats i a la vegada vam establir amistats que, tot i que l'any que ve anem a la universitat, dubto que ens separem.

El paisatge de les urbanitzacions

ARTICLE I FOTOGRAFIES: JORDI GRAU - COL·LABORADOR: EDUARD ADROBAU

Un dels principals reptes paisatgístics que hi ha a Catalunya és l'encaix de les urbanitzacions en el paisatge, en especial les que van proliferar a les dècades de 1970 i 1980. Aquests desenvolupaments urbanístics de baixa densitat no van seguir els models ordenats de ciutat jardí propis d'algunes urbanitzacions benestants de finals del segle XIX i principis del segle XX i han acabat esdevenint espais construïts caracteritzats per l'absència d'estructura urbana, deslligats físicament i social dels nuclis antics. La manca de planificació, juntament amb un ràpid creixement, va fer que en aquests espais no es projectessin correctament els serveis més essencials, amb la trama viària sorgida sovint de les necessitats dels seus habitants i sense cap mena de personalitat ni sensibilitat per la diversitat paisatgística del nostre país. Aquesta suma de factors ha acabat repercutint en el paisatge resultant, molt fragmentat i sense la mínima coherència pel que fa a la gran diversitat d'estils arquitectònics, colors i diferents materials emprats.

Aquest paisatge marcat per les urbanitzacions disperses construïdes fa unes dècades també el trobem a la plana de la Selva i especialment al municipi de Vidreres, on es van ocupar una part dels espais forestals, que principalment es localitzen al massís de l'Ardenya-Cadiretes (muntanyes de Caulès).

Així es construïren les urbanitzacions de La Goba, Terrafortuna, Aiguaviva i Puigventós.

Aquestes urbanitzacions són un bon exemple dels paradigmes dels processos urbanístics dels anys 70 i 80 que s'han comentat anteriorment, les quals es troben completament deslligades del casc antic, ja que la més propera, la Goba, se situa aproximadament a 2 quilòmetres del nucli de Vidreres i la més llunyana, Aiguaviva, a uns 7 quilòmetres. En aquests moments encara no estan del tot constituïdes i sovint trobem trams de carrers abandonats amb l'asfalt malmès i les parcel·les descuidades; no hi ha cap coherència entre materials, colors, formes i alçades emprats en cadascuna de les edificacions; les seves trames urbanes sovint no segueixen cap estructura definida; sovint se situen en zones elevades per obtenir unes bones perspectives paisatgístiques, fet que al mateix temps provoca que es localitzin en zones d'alta exposició visual; i la seva construcció en alguns casos es va fer, o s'ha fet, de manera il·legal, sense cap mena de regulació per part de l'administració competent.

La proliferació d'aquestes urbanitzacions contrasta clarament amb el paisatge predominant de la Selva, caracteritzat principalment per una plana suaument ondulada estesa entre les muntanyes de les Gavarres, el massís de l'Ardenya i les Guilleries, on hi predomina un paisatge agroforestal amb conreus de cereals, farratges i blat de moro, amb clapes de bosc d'alzines, suros, pins, plantacions de pollancrees estructurades a les proximitats dels recs i rieres i un seguit de pobles més o menys compactes inserits en aquesta matriu.

Tal com es pot suposar, la presència d'aquestes urbanitzacions és fàcil que fragmenti aquest paisatge, per això actualment el principal repte és intentar integrar-les, donar coherència a les seves estructures internes i aconseguir fer-les més agradables per als seus habitants i per a la resta de la població. Per aconseguir-ho es poden prendre en consideració molts aspectes, com per exemple:

- ▶ Els accessos, que sovint són molt descuidats, són la primera imatge de la urbanització i, de la mateixa manera que s'han de cuidar els accessos urbans a les poblacions, també és important adequar la seva entrada, evitant la proliferació d'elements dissonants, com per exemple aglomeracions de cartells publicitaris.
- ▶ L'arbrat interior, tant dels espais públics com dels jardins privats i parcel·les no construïdes, és un dels aspectes que incideix més en la integració de les urbanitzacions amb el seu entorn.
- ▶ La creació d'espais públics ben dimensionats i integrats a l'interior de les urbanitzacions també pot facilitar la convivència entre els seus habitants, tot ajudant a forjar un teixit social i una identitat.
- ▶ Les tipologies constructives, els materials i colors dels habitatges i de les tanques i els límits de les perifèries de les urbanitzacions, també són factors molt importants per donar coherència al conjunt d'edificacions de cada urbanització i definir clarament el final de l'espai construït i l'inici de l'espai forestal.

- ▶ La integració i revalorització del patrimoni històric i natural, com els recs, rieres, cultius, restes arqueològiques, ruïnes de castells i esglésies, etc. que es troba a l'interior i a les proximitats de les urbanitzacions, són elements que podrien contribuir a dotar d'identitat uns espais que sovint no tenen cap mena de contingut històric i simbòlic.
- ▶ El nom de les urbanitzacions també és important, l'elecció d'un nom relacionat amb elements del paisatge de la zona pot contribuir a l'arrelament d'aquests espais al territori.
- ▶ Amb l'objectiu de fer-les més permeables socialment, també s'hauria de considerar la senyalització dels senders de petit i gran recorregut que creuen les urbanitzacions i permetre el seu pas.

- ▶ Altres aspectes a tenir en compte són: el correcte asfaltatge dels carrers, la tipologia de l'enllumenat, una bona senyalització, el soterrament de línies elèctriques i la integració d'antenes de telecomunicacions i de construccions complementàries (casetes per a transformadors, bústies de correu comunitàries, zones de recollida d'escombraries...).

Tots aquests aspectes podrien afavorir una millor integració de les urbanitzacions que ja trobem actualment, però el més important és assegurar que en els creixements urbanístics actuals s'aposti per relligar les trames urbanes dels nuclis que hi ha, i evitar encara més la dispersió d'urbanitzacions pel territori, afavorint així uns paisatges harmònics que contribuïxin a millorar la qualitat de vida dels ciutadans.

L'acne és una malaltia inflamatòria de la pell causada per una infecció bacteriana del fol·licle pilosebaci que és l'estructura composta pel fol·licle pilós i la glàndula sebàcia que hi aboca el seu.

Es detecta per l'aparició de granets, punts blancs, pústules i d'altres lesions papuloses ("comedones") que fan que s'acumuli grassa en els fol·licles pilosos. Afecta sobretot a la cara i la part superior del tronc. Afecta a un 80% de la població en la segona i tercera dècada de la vida.

L'origen és desconegut, per bé que se sap de l'existència d'uns factors interns de la persona que el poden desencadenar:

- La predisposició genètica.
- L'alteració dels nivells hormonals, especialment en la pubertat i en la menstruació.
- L'increment de la secreció de greix produïda per la glàndula sebàcia.
- La proliferació de bacteris com el *Propionibacterium acnes*, que allibera àcids grassos, altera l'epiteli fol·licular i facilita l'acumulació de greix al fol·licle, tancant així el cicle.

Tanmateix, també hi ha factors externs que poden provocar acne, com ara alguns medicaments, l'estrès, el mal ús de cosmètics, una manca d'higiene i altres...

Atenent al tipus i gravetat de la lesió produïda, es classifiquen diverses menes d'acne, el comú o vulgar és el més habitual. L'acne conglobata és una varietat que dona lesions noduloquistiques múltiples que deixen cicatrius antiestètiques i l'acne rosàcia és una afecció més greu que requereix tractament farmacològic.

A l'oficina de farmàcia rebem consultes freqüents sobre aquesta patologia. En primera instància, les orientacions sempre van dirigides cap a la presa de mesures higienicosanitàries que finalment poden derivar en un tractament medicofarmacològic adequat.

CONSELLS I TRACTAMENT

La higiene

- Renteu-vos les zones afectades amb aigua i sabó adequats. És preferible que el sabó sigui un dels anomenats "syndet", específics.
- Renteu-vos les mans abans i després de manipular les lesions per minimitzar el risc d'infeccions.
- No premeu les pústules ni els granets. No hi apliqueu alcohol per ressecar la pell, ja que fàcilment es podria caure en un excés i provocar la reacció contrària, el que s'anomena un efecte rebot.
- Elimineu cada dia les restes de maquillatge o cosmètics aplicats durant el dia. A l'hora de triar els cosmètics, valoreu que siguin "oil free" o també "no comedogènics", o sigui sense greixos.
- Alimenteu-vos equilibradament. Caldrà fer una valoració de la dieta diària.
- L'exposició solar pot millorar les lesions, però caldrà tenir cura amb els fotoprotectors solars i caldrà utilitzar preferentment els "oil free".

Els tractaments farmacològics

Habitualment són d'aplicació tòpica i es recomana, sobretot, constància en el seguiment. Utilitzen una sèrie de principis actius que solen donar resultats espectaculars. Alguns els recreen els dermatòlegs en fórmules magistrals o EFP. Els més utilitzats són l'àcid salicílic (al 1 i 5%), el peròxid de benzoil (al 2,5, 5 i 10%), el sofre (al 2-10%), l'àcid azelaic (al 20%), la niacinàmida (al 4%), l'adapaleno (al 0,1%), els alfa-hidroxiàcids (com l'àcid glicòlic), l'àcid retinoic (a 0,025-0,1%) i alguns antibiòtics (com la clindamicina, l'eritromicina...). Segons la virulència pot arribar a tractar-se per via oral amb antibiòtics, isotretinoïna, AINEs, corticoides i d'altres. Podria arribar a tractament quirúrgic.

Finalment, cal tenir cura del component psicològic que pot suposar tenir acne. Caldria prendre mesures per evitar repercussions psicològiques a la persona que el pateixi.

El primer festival

NOU PATÍ VIDRERENC

El trimestre passat al club vàrem treballar de valent per poder fer realitat el nostre primer festival al pavelló de Vidreres que es va celebrar el dia 8 de març. En total vàrem reunir 137 patinadors/es de diferents clubs de la província que varen exhibir les seves actuacions. També vàrem poder gaudir de la presència de l'Anna Monja, del CP Lloret, que ens va presentar els seus dos programes.

Des de la Junta del CE Nou Patí Vidrerenc volem fer un agraïment especial a les nostres entrenadores Sole Nadal i Steina Harrillo, ja que han estat jornades intenses d'entrenaments i molta dedicació fora i dins de pista. De la mateixa manera, agraïm a tots els patinadors i a la resta d'entrenadors la seva participació i donem també les gràcies a tots els pares, mares, col·laboradors i persones que de manera desinteressada han fet possible que el nostre 1r festival hagi estat un èxit.

Quant a les competicions federatives, comentem que el passat 21 de març dues de les nostres patinadores, la Lizeth Viveros i la Paula Sacasa, varen participar a les proves de "Promoció I" realitzades a Cassà de la Selva: la Paula va obtenir un resultat satisfactori i, per tant, passa a nivell Promoció II i la Lizeth provarà sort a la propera convocatòria.

En aquests moments tots els patinadors del Club s'estan entrenant i esforçant per poder competir en els propers JECC que organitza el Consell Comarcal i que se celebraran el proper dia 18 d'abril de 2009 al Pavelló de Maçanet.

Des d'aquestes línies els donem tot el nostre suport i els desitgem molta sort!

Atlètic Vidreres

Copa Vila de Blanes 2009

LA JUNTA

Un cop finalitzada la competició regular de la Lliga la Selva, és el moment de fer valoracions.

En l'apartat esportiu, l'Atlètic ha donat la cara de forma molt ferma als diferents pavellons. Amb una molt bona primera volta, en la qual ens vam consolidar a la part alta de la classificació, i tot i aquests bons resultats, la segona volta no ha estat l'esperada i ha fet que la classificació final hagi estat de taula baixa. De totes maneres, es pot afirmar que la millora del conjunt en tots els seus àmbits ha estat clara, ja que esportivament s'ha jugat millor i humanament tenim un vestuari molt cohesionat.

Al llarg d'aquesta recta final de la temporada ens enorgulleix presentar el nou porter de l'Atlètic. En Pepe, vidrerenc que resideix a Blanes, té una

àmplia experiència en el món del futbol sala. D'altra banda ens és un gran honor que hagi tornat al seu poble natal per defensar els colors de l'Atlètic. Benvingut Pepe!

Ara bé, tot i finalitzar la lliga regular la competició no s'acaba aquí. Aquest passat 28 de març s'ha iniciat la Copa Vila de Blanes 2009, amb un empat molt important a 2 contra un gran rival, el 100% Pimes. Podeu veure tots els resultats, calendari i classificació de la Copa a la nostra web: www.vidreresfsc.com

Finalment, com cada temporada, a aquestes altures es treballa per preparar la propera temporada, i és per això que...

L'ATLÈTIC COM A FASE DE PREPARACIÓ DE LA TEMPORADA 2009/10
SELECCIONA JUGADORS PER COBRIR DIFERENTS POSICIONS DE LA PROPERA PLANTILLA.

Si vols fer esport, tens experiència i vols formar part d'aquest projecte que evoluciona dia a dia, envia un correu electrònic a info@vidreresfsc.com o truca al 630 884 390 (Jordi).

També ens podeu trobar al pavelló els dilluns de les 21:00h .
a les 22:30 h. i els dimecres de les 20:30 a les 21:30 h.

Un dorsal t'espera a l'Atlètic!

Força Atlètic!

Atletisme

Balanç temporada cros i pista coberta

Gemma Masnou 5a al Campionat d'Espanya de Cros

Gemma Masnou va aconseguir una excel·lent cinquena posició en el cros curt (4 km) del Campionat d'Espanya Absolut de Cros per a clubs celebrat a Càceres. L'atleta vidrenca sempre va estar amb el grup capdavanter i va lluitar per la quarta posició fins a l'últim moment amb María Ruiz (Canal Isabel II) i María José Gestido (Playas de Jandía) amb les qual van entrar en el mateix segon. Va creuar la línia d'arribada a 29" de la vencedora, la castellanomanxega Yesenia Centeno. Amb aquest resultat la Gemma va ratificar el bon estat de forma d'aquesta temporada i el resultat obtingut quinze dies abans en l'estatal de pista coberta.

Un moment de la cursa de cros del Campionat d'Espanya de Càceres amb Gemma Masnou en el grup capdavanter.

La setmana següent va participar en el Campionat d'Espanya de Cros Individual en la modalitat de cros llarg

(8 km) celebrat a Albacete, on es va veure obligada a retirar-se per un estat gripal.

Campionat d'Espanya absolut de pista coberta

Tres atletes vidrenques van participar en el Campionat d'Espanya absolut de pista coberta celebrat a Sevilla.

L'atleta Gemma Masnou, tot i tenir la marca mínima amb els 1.500 metres, va ser finalista en la prova dels 3.000 metres llisos en arribar en 7a posició i millorar la seva marca personal en 10'00". En la mateixa prova la vidrenca Bàrbara Ramon va finalitzar en 9a posició amb una marca de 10'03".

Jesica Soto va participar en la prova de salt amb perxa, en la qual va ser finalista i es va classificar en 8a posició amb un millor salt de 3 m 50 cm.

Jesica Soto, campiona d'Espanya júnior en pista coberta

La Jesica va tornar a sumar un títol més de campiona d'Espanya en categoria júnior de salt amb perxa en el campionat celebrat a Sant Sebastià amb una millor marca de 3 m 55 cm.

Bàrbara Ramon, campiona catalana absoluta de 3.000 en pista coberta

Les atletes vidrenques Bàrbara Ramon (Lloret-la Selva) i Gemma Masnou (JA Sabadell) van ocupar les dues primeres posicions en el català de 3.000 metres llisos en pista coberta que es va disputar a Vilafranca del Penedès. Ramon es va penjar la medalla d'or en parar el crono en 9'59" i Masnou la plata amb un temps de 10'05".

Escacs

El títol a la butxaca

CLUB D'ESCACS VIDRERES

14 de maig de 1994, jornada 38. El Barça juga a casa contra el Sevilla i el Deportivo de la Coruña ho fa contra el València també a casa seva.

El Depor ha anat vivint tota la temporada a base d'un joc molt conservador i d'aconseguir un empat rere l'altre. Empatarà també avui arriscant-se així a la possibilitat de perdre la lliga en cas que el Barça guanyi?

Aquesta és la situació amb la qual s'ha trobat el Club d'Escacs Vidreres durant tota la temporada, convivint amb aquesta permanent tensió fins a l'última jornada. Però no us penseu pas que un petit gran club com el nostre ho deixaria tot en les mans del nostre rival més directe, el Santa Eugènia. I què més! El Club d'Escacs Vidreres disposa de dues armes secretes: "los siete magníficos" i el millor president del món (o del "móng", com diria en Ferran Adrià de Polònia).

"Los siete magníficos" i l'Eloi, és clar, són l'equip més ben parit i el millor d'aquesta temporada de segona regional d'escacs de Girona. De sala de joc en sala de joc van repartint llenya –com els Mossos als antibolonya– a tort i a dret, perquè no tenen pietat per cap dels seus rivals. Ells ja anunciaven com en Vicente Boluda (balam-bam-bu!): "los vamos a chorrear". Aquest era l'estat d'eufòria d'un equip format per en Robert, el talentós; en Ros, el brillant; en Jordi, l'elegant; l'Enric, l'experimentat; en Pere, el jove; en Lluís, el de Blane; en Llore, el forçut; i l'Eloi, què més us puc dir en aquestes altures de l'Eloi? Si

algun dia els trobeu, no ho dubteu, "disfruteu" del seu espectacle. Tots vuit, amb una harmonia aclaparadora, com quan en Guti i en Sergio Ramos juguen, es vesteixen, trien xicota i es maquillen, van movent les peces, analitzant les variants, projectant els plans estratègics al ritme del pim-pam-pim-pam, pata-pim-pata-pam que hagi sonat el dissabte a la nit a l'Hangar 18 i a la Sala Vietnam.

I què dir del seu president, l'Oller? Com a conserge és un xurro patatero, però com a presi és el personatge més hàbil que podeu arribar a conèixer. Al seu costat ni calderones ni nanines! Qui si no ell podria ser capaç de donar una victòria al seu equip sense "bajar del autobús", com diria el gran Helenio Herrera. Doncs això és el que va fer! Una caixa de cava cap aquí, una encaixada de mans cap allà, un parell de promeses irrealitzables, maletins, molts maletins, i el títol a la butxaca! I a primera hi falta gent!

PD. El dijous 28 de maig hi haurà eleccions a la presidència del Club d'Escacs Vidreres al Casino "la Unió" a les 21:30 h. Tothom qui vulgui s'hi pot presentar. A tots els interessats també s'informa que l'entitat té un actiu financer d'un euro amb setanta-cinc cèntims (és totalment verídric).

JOVES DE VIDRERES CFS

JOSEP RUHÍ SERRA - JOVES DE VIDRERES C.F.S.

Tram final de la temporada

ASSU ASSU ASSU!

Classificació	
La Bisbal d'Empordà C.F.S.	44
Can Ricard de Salt C.F.S.	43
Joves de Vidreres C.F.S.	39
Sant Julià de Ramis F.S."B"	39
A.C.E. Riudellots "B"	36
Palamós C.F.S.	34
I.E. Malgrat C.F.S.	32
Sant Antoni de Calonge C.F.S.	24
Santa Maria de Palafolls F.S.	21
Sant Hilari C.F.S.	20
Celrà C.F.S.	11
L'Estartit U.E.	2
I.C.V. Blanes	retirat

Els Joves de Vidreres C.F.S. ens trobem a les acaballes de la temporada 2008/2009, concretament a dia d'avui ens resten quatre jornades per finalitzar el campionat.

Aquesta temporada l'equip va començar a molt bon nivell i va aconseguir molt bons resultats. Aquest fet ens va portar a liderar la lliga durant algunes setmanes. A principi d'any vam tenir un "baixon" i vam patir alguna ensopegada que ens van allunyar de les primeres posicions, en les darreres jornades, però, ens hem refet i 4 victòries consecutives ens han donat vida de cara al tram final de temporada. Mentre les matemàtiques ens donin opcions lluitarem per l'ascens a la Preferent Catalana, i això passa per acabar la lliga entre els dos primers classificats, sabem que ho tenim complicat, però encara hi som.

A més a més de jugar a futbol sala, a les festes del Ranxo els Joves ens vam encarregar d'organitzar la festa del pijama al gimnàs del Salvador Espriu, era la primera vegada que ens l'encarregàvem i esperem que els que hi vàreu venir us ho passéssiu bé. Aprofito el *Rec Clar* per donar les gràcies a en Pala i en Lluís, que es van *currar* tot el tema de la música, sou uns *cracks*!

Per últim, cal recordar que podeu seguir el dia a dia del club a: www.fotolog.com/nois_vidreres o al programa de radio "dilluns esportiu" de la radio lokal81 (lokal81.com).

Com sempre, donem les gràcies a la gent que ens ve a donar suport al pavelló, l'ambient que vàreu muntar el dia que ens va visitar el Salt va ser espectacular.

Roma encara

MERCEDES CORREDOR, AGUSTINA JOVANET, CONXITA PUIG I JOAN RIU

Roma, l'única ciutat del món capaç de donar
al visitant un sentit més viu de l'infinit, del que és
universal, del que és majestuós i del que és festiu...
Roma, bressol de cultures, cervell i cor del món...
Roma, capital del món cristià...

Després de 18 vegades de visitar aquesta ciutat, encara em plau tornar-hi. Em fascina com en la primera vegada, que va ser en el llunyà any 1956, que érem joves i no havíem vist el món per un forat, dintre aquella Catalunya grisa i trista d'una Espanya que ens feien creure que era la reserva del cristianisme... Tres dies i tres nits vàrem tardar per arribar a les germanes de l'Amor Misericordiós de via Casilina.

Amb dos cotxes d'aquells anys vàrem passar, a les 10 d'una nit de juny, pel davant de la Plaça de Sant Pere cantant el crec en un Déu. Recordo la impressió de l'audiència de Pius XII a la basílica, el dia de Sant Pere... I sempre m'agrada, i molt, fer participar a d'altres de la satisfacció que em produeix aquesta ciutat única.

Durant aquestes festes de Nadal, Roma sembla tot un pessebre, de tants i tants petits i grans "pressepis" que adornen esglésies, places i carrers, amb nades, avets i "befanes". Tota la ciutat, de més de tres milions d'habitants, respira la festa del Nadal, està present i viva en tot l'ambient romà. És un entranyable esclat de fe i cultura. Per això uns quants agosrats van decidir volar cap a la ciutat eterna, el dia 28 de desembre, diumenge i dia dels innocents.

Érem: en Joan, la Maria, l'Agustina, la Conxita, la Mercedes, l'Agustí, la Lola, la Rosa, la Maria Dolors i un servidor, deu apòstols de tercera... Durant dos dies, amb molt bon temps per cert, en ple desembre, passegem per aquesta gran ciutat dels nostres somnis.

Roma imperial, postimperial i moderna

Visitem i trepitgem la Roma dels Cèsars, pedres, ruïnes, edificis plens d'història i que ens parlen de la grandesa d'un imperi passat, però que encara influeix en la nostra civilització de la tecnologia punta. Recordem els seus magnífics i sofisticats espais d'oci, la seva perfecta urbanització, la seva acurada defensa amb les muralles i els homes de la guerra, els seus aqüeductes, el seu sanejament de clavegueram i desguassos, els espais de justícia, cultura, refinada gastronomia, tot un signe patent de progrés i civilització... Ens encanten les venerables ruïnes dels fors imperials, amb els espais de culte, els magnífics temples, els arcs de triomf, de Constantí, de Titus, de Septimi Sever, la Via Sacra, el

Colosseu, la bordada columna de Trajà, el teatre de Marcel, les vetustes i impressionants ruïnes del palau imperial i la fosa del Circ Màxim, les termes de Caracalla, el grandios Panteó d'Agrippa... Quedem novament presos d'aquesta Roma, encara mare i font de civilitzacions, record agradable d'un passat esplendorós.

Passejar per la Roma antiga t'evoca mils pensaments de guerres de conquesta, d'esclaus i patricis, de cirks, de sacrificis culturals, de lluites i espectacles, de grandeses de temps de domini de mig món conegut. A costa de sofriment dels exclosos. De gent que gaudeix a costa del sofriment d'altres, que l'home per l'home és un llop... que la història sempre es va teixint amb sang, que progressem a costa del gaudi d'uns i el sofriment d'altres..., mentre ens queda somniar un món millor...

És encantadorament formidable la que diríem la Roma postimperial i la moderna. Ens admirem gratament: la famosa fontana de Trevi, la placa Navona, la del Poble, la d'Espanya, la de la República, la de Venècia i tantes i tantes fontanes, que totes són un càntic a l'aigua, a la vida. Roma és la ciutat que té molta aigua i bona. Els palaus, els carrers. Destacaríem el palau de Venècia, el del Quirinal, el de Justícia, el del Capitoli, amb la seva plaça que és una meravella de disseny de Miquel Àngel.

El riu Tíber, amb la seva isleta, acariciant la ciutat, els seus carrers o vies sempre amb formigueig de gent, que gesticulen i parlen com només saben fer ells, els romans.

Les seves muntanyetes coronades de palaus i palaüets, com el Quirinal, el Capitoli, l'Aventino, des del qual pots veure, per un forat, Sant Pere del Vaticà, el Janicol, des del qual i vigilat pel monument a en Garibaldi, pots contemplar una gran vista panoràmica d'aquesta immensa ciutat horitzontal, amb les seves cúpules, campanars i obeliscs, i perdre't en la bella campanya del Lazio.

La roma cristiana

Hem contemplat i trepitjat la ciutat dels papes, la capital i centre de l'Església catòlica, que guarda el desig nostàlgic de continuar l'imperi...

Visitarem la majestuositat i bellesa de les monumentals basíliques majors: Sant Joan del Latera, la catedral de Roma, amb el seu palau, antiga residència papal. Consta de cinc naus, solemne i suggestiva, animada per les enormes estàtues dels apòstols. Santa Maria la Major, dedicada a la Mare de Déu de les Neus. Té tres naus i una llargada de 86 metres, amb un formós paviment i cassetonat. Sant Pau Extramurs, que està dividida en cinc naus, té 137 metres de llargada. Guarda la tomba de Sant Pau, decapitat en aquest lloc. Com a curiositat té els medallons dels papes. Després de Sant Pere del Vaticà és la més gran de Roma.

Sant Pere del Vaticà, que presideix la gran plaça de braços oberts. La plaça més maca del món, disseny del gran Bernini. Té 284 columnes imponents d'ordre dòric i 88 pilastres. Cal contemplar el conjunt, tantes vegades vist: la façana, la Cúpula, l'obelisc i les dues fontanes, és aquí que et sents pres per l'abraçada que et dona aquesta plaça. Tot el conjunt de la plaça ja ens han pre-

parat per entrar i quedar corpresos per la grandiositat d'aquesta basílica, la més llarga del món, de tres naus. Contemplem la Pietat de Miquel Àngel, el majestuós baldaquí, la Càtedra de Pere i la Glòria, de Bernini.

Museus vaticans. Molts turistes. Grandiós magatzem ordenat de l'art de tots els temps: etrusc, babilònic, egipci, persa, grec, roma, romànic, medieval, renaixement, modern..., fins arribar a l'emblemàtica Capella Sixtina, per quedar extasiat amb el Judici Final i la Creació de l'home del gran Miquel Àngel.

Hem tingut la sort de contemplar tres obres grans: la Capella Sixtina, simfonia de colors i art pulcrament aconseguida; el Moisès, fortalesa humana, al

qual només li falta el parlar, i la tendresa d'un sofriment seré de la Pietat. Totes són obra del gran geni.

Emocions

Poder contemplar durant el "tramonto", la posta de sol, aquesta meravella de ciutat quan el sol quasi horitzontal il·lumina els palaus romans, que aviva els seus colors ocres de matisos diversos, en un cap-tard de desembre.

Poder resar davant la tombes del papa bo, Joan XXIII i del gran Joan Pau segon, sempre plena de gent que prega amb llàgrimes als ulls.

Poder dir un parenostre davant la tomba del "Padre Arrupe", el gran general dels jesuïtes, a la impressionant església del "Gesú".

Dintre la fastuositat de la basílica de Sant Pere, poder fer silenci i fer pregària a la Capella del Sagrament, exposat tot el dia.

Poder participar, a la basílica de Santa Maria del Transtevere, en la pregària que diàriament i a dos quarts de 8 del vespre, fa la Comunitat de Sant Egidi, plena de gom a gom de gent de totes les edats i ètnies. Pregària senzilla, emotiva, serena i profunda. Tot un aire nou per a la nostra fe, a voltes, ensopida.

Poder baixar les escales de Sant Pere de las Cadenes, camí de la via Cavour, al so nostàlgic de la cançó de la nostra joventut, "Arrivederci Roma...".

Encara pendants!

SALVEM EL PLA DE VIDRERES

El Pla de Vidreres encara roman pendent de les voluntats que tant promotors com detractors hi han anat abocant els últims anys. Sembla que no hi ha una posició clara ni des de l'Ajuntament del poble, ni des dels seus habitants, ni tampoc des de les instàncies administratives superiors que continuen donant-li voltes al tema sense passar pàgina.

Des de Salvem el Pla pensem que hi ha motius més que suficients per aturar el projecte del Parc d'Activitats a la plana agrària del poble. Ja ho hem explicat moltes vegades, però no ens podem estar de tornar a argumentar algunes de les peces que articulen la nostra postura.

La primera de les raons recau en un fet lligat a la seguretat ciutadana enfront d'un risc ambiental com és una inundació. L'espai on es volen ubicar les naus i els passejos amb arbres nous és una zona inundable amb uns períodes de retorn curts. És una zona que molts vidrerencs han vist inundar-se en més d'una ocasió. És una plana agrícola on l'aigua s'escampa quan plou més del compte. Recordem que el nostre clima és mediterrani i que el risc és elevat.

La segona la situem en una dubtosa font de creació de riquesa i d'ocupació. Sí que és cert que les arquitectures municipals poden omplir-se durant els primers anys amb una pluja d'impostos de les activitats. Però també és cert que a mitjà i llarg termini és l'Ajuntament qui s'haurà de fer càrrec del seu bon estat. A més, cal recordar que es poden crear nous llocs de treball, però se'n poden destruir una bona pila. Algú s'ha parat a pensar que passarà amb el comerç familiar de proximitat que dona vida al centre del poble? Quines botigues i empreses de serveis podran romandre fermes a la competència d'actius amb més poder? No s'ha fet cap estudi ni de l'efecte positiu, ni del negatiu, que el Parc d'Activitats pot tenir sobre l'ocupació local de la gent del poble.

La tercera fa referència a la importància que els espais agraris tenen en la nostra societat. Mantenir un pam de terra fèrtil és cada vegada més un acte de respecte

per les nostres generacions futures. Cal que el sòl que és apte per donar-nos de menjar no sigui cimentat pel projectes aliens a les activitats locals. Una mirada al futur demana més aliments a la vora de casa i més espais agraris aptes per al seu conreu. La pagesia ha tocat fons, però no la podem ignorar. Cal, per tant, que siguem del seu costat. El pla de Vidreres ha estat un espai agrari amb molt valor per a la seva població i ho hauria de continuar sent.

El dia 14 d'abril s'acaba el període d'exposició pública de l'Informe de Sostenibilitat Ambiental del Pla Parcial Urbanístic. Un cop resoltes les al·legacions per part de l'Ajuntament de Vidreres, el projecte segueix el seu camí cap a la Delegació d'Urbanisme a Girona. Allà haurà de passar un altre període de consulta i finalment arribarà al Ple de l'Ajuntament. No oblidem que seran els nostres regidors i regidores els que tindran l'última paraula. Malauradament, a hores d'ara és incerta la postura de la majoria dels nostres representants polítics. El Parc d'Activitats s'ha convertit en un tema tabú, tant dintre del consistori com en els carrers del poble. Fa temps que el debat es va apagar. Des de Salvem el Pla ens agradaria retrobar-lo i fer de la paraula una eina de resolució de conflictes. Quan un tema roman silenciada, mala espina!

Per acabar, us deixem un fragment de l'Informe de Sostenibilitat Ambiental en el qual els criteris per definir la intensitat dels impactes es mesura amb uns paràmetres que de rigorosos no en tenen res. Ens diu "així, l'impacte rebut sobre el paisatge es preveu que sigui notable, negatiu, directe, simple a curt i mitjà termini, permanent, irrecuperable, irreversible, continu, extensiu i pròxim a l'origen i en global el valorem com a MODERAT". Que cadascú pensi el que vulgui.

Associació de famílies monoparentals

IRENE BARREIRO

Em dic Irene, sóc mare d'una nena de 6 anys i d'un adolescent de quasi 14 anys. Visc a Vidreres des de fa uns 10 anys.

Al gener vaig començar una nova associació que es dedica a les famílies monoparentals i a planificar-la: o sigui, per als pares i mares solter@s, separad@s, divorciad@s o vidu@s amb fills. Dóna el mateix qui té el règim de visita o qui té la guarda i custòdia, tots s'hi poden fer socis.

Ara, per fi, tinc tots els papers d'Hisenda i ja tenim un nom oficial: Tot oci per a *singles* amb fills.

Us pregunteu, i aquella noia què fa? Doncs organitzo tota mena d'excursions, caminades, muntar a cavall, colònies (amb i sense pares/mares) els caps de setmana o vacances escolars. Al mes de març hem fet la ruta de les dues fonts del parc de Sant Salvador de Santa Coloma. D'anar d'una font a l'altra molt bé, però a la tornada, a part dels gronxadors, els nens van baixar el riu i, encara que portaven botes d'aigua, igualment més d'un s'ha mullat bé, però tots portaven roba de recanvi. Hem anat, també, a cavall per les pistes forestals que hi ha aquí al costat del poble. Encara ens toca Els Estanyes de Sils, i un altre cop muntar a cavall, però per Santa Coloma. A més, fem sopars amb i sense nens.

Per al mes d'abril està apuntada una sortida en catamarà pel Cap de Creus, anar a Tossa de Mar amb Dofijet, alguna caminada... i moltes més sortides abans de final de curs. Volem, també, anar al Zoo de Barcelona, a l'Aquàrium, a Marineland, a Port Aventura, al Waterworld, al Gnomopark (per als més grans hi ha la part d'aventura) i a Sant Hilari per fer una ruta de les fonts i anar al Selwo-aventura. Tenim servei de transport (apte per a cadires de rodes o invalidesa).

Com veieu, fem activitats paral·leles al que es fa o s'estudia a l'escola. És molt important que quan hi hagi una separació tant el pare com la mare s'involucrin en el poc temps lliure que tenim per gaudir-lo al màxim. A vegades, aquests nens se senten diferents als altres (no tenen una família com les altres), i és molt important que el nen no se senti sol o abandonat.

No són diferents! Ni els pares ni mares separats tampoc! Ja sé que costa molt començar de nou a fer nous amics, sortir endavant. Això és dur per als adults i més per a la mainada.

A l'associació ja som unes quantes persones, i els nens immediatament han fet amics, i els pares i mares també. Fem sopars per als adults, i després anem demarxa. No parlem dels problemes que tenim (per a això tinc una psicòloga), solament volem passar-ho bé, fer noves amistats.

Ara, aquí al poble, tenim uns llocs espectaculars per fer coses. Ja tenim la llicència per fer cine i, per tant, hi haurà cine infantil, juvenil i d'adults. Farem xerrades (amb una psicòloga, una de medicina natural, etc.), podem fer música i ballar una estoneta.

Intentem que tot sigui econòmic (estem en crisi total!!), i quants més som, menys paguem d'entrades. Si els nens tenen la targeta del Club Súper3, millor encara (entrades gratuïtes a molts llocs). A més, si fem cine, tots (socis o no) poden entrar-hi.

Ja vàrem sortir al Diari de Girona, i a la revista Actual de Blanes. És com una mena de dir: Ei, que aquí en aquest poble tan maco que és Vidreres fem moltes coses! Promociono el nostre poble!

Tot el que es farà serà anunciat mitjançant anuncis al centre cívic, a les escoles, a la Llar i al centre de serveis socials.

I clar, tot està a la nostra web (obrir més ràpid amb l'internet explorer):

www.familiasmonoparentales.org

<http://monoparentales-familiasmonoparentales.blogspot.com>

Us podeu posar en contacte per correu electrònic a l'adreça següent:

familiasmonoparentales@gmail.com o per telèfon al número 972 875 289, dilluns, dimarts, dijous de 17:00 a 21:00 hores.

Us espero!

Els parlamentaris d'Esquerra, presents al territori

ERC crea oficines territorials d'atenció parlamentària

OFICINA PARLAMENTÀRIA D'ERC

Esquerra Republicana de Catalunya ha posat en marxa el servei d'Oficina Parlamentària Territorial (OPT) a la comarca de la Selva.

Aquesta és una eina de connectivitat de les institucions amb el territori, utilitzant per a això els diputats i diputades d'Esquerra, i es du a terme mitjançant la seva presència cada trimestre en cadascuna de les nostres comarques, donant carta de naturalesa a la representativitat dels diputats al territori al qual estan adscrits.

Aquesta permanència en el territori és oberta a tothom: entitats, empreses o particulars, els quals poden demanar una trobada amb els diputats i

diputades per presentar demandes o propostes que els afectin i es puguin vehicular a les institucions.

Els temes plantejats en les reunions serviran per impulsar les gestions que calguin en les administracions on tenim representació (Generalitat de Catalunya o Corts espanyoles).

Per accedir al servei podeu contactar amb la Secció Local d'Esquerra Republicana de Catalunya a Vidreres a través de:

Correu electrònic, a l'adreça:

vidreres@esquerra.org

Correu ordinari a l'Apartat de Correus:

200, 17411 VIDRERES

Mitjançant el telèfon:

609 173 485 (Francesc Falgueras)

Carta a Urbanisme

JAUME CAMÓS

Benvolgut/da regidor/a d'urbanisme,

Aquesta carta que li adreço no té cap connotació política ni partidista, és tan sols la consulta d'un ciutadà.

Les preguntes son molt senzilles de contestar i de resoldre. Com a pare de dos alumnes de l'escola Salvador Espriu, em demano si seria possible fer o posar algun pas de vianants al davant de les portes de l'escola dels nostres fills així com una senyal viària de les que s'utilitzen arreu (allà on hi ha centres escolars). Per altra banda, crec que caldria revisar el nombre de places d'aparcament reservades a persones discapacitades donat que només en tenim una: un número esquifit i escàs en comparació al total de places restants.

Segurament hi ha coses més urgents al poble, però ben segur que aquestes no farien nosa a ningú: són els nostres fills els que travessen el carrer.

Estimada Ruth

GLÒRIA SELIS

Senyora Alcaldessa, ara, que ja s'acaben les obres en els carrers de Vidreres, voldríem fer-vos notar, sobretot perquè no ha semblat que ho tingueu en compte, la gran pèrdua d'espai per a aparcaments dins del casc urbà. Ningú dubta de com els canvis milloraran l'estètica dels nostres carrers i, això sempre és bo. Ara, us heu aturat a pensar que, a més de bonics, fóra adient que contribuïssin a millorar el dia a dia de la gent del poble? Heu pensat on s'hauran d'aparcar els cotxes que passen la nit al carrer?

Potser adequareu els Horts d'en Pere Pau com a nova zona d'aparcament? Si és així, no estaria de més que se'n millorés l'enllumenat i que s'afegís una capa d'asfalt al paviment.

Us diem tot això perquè, aparentment, el malestar que la manca d'aparcament genera entre veïns i comerciants no ha arribat a l'Ajuntament. Res més per ara, tret de recordar-vos que caldria alguna resposta en forma de solució al més aviat possible.

EL CEIP SANT ISCLE OPINA

EL CLAUSTRE DE PROFESSORS DEL CEIP SANT ISCLE

A la revista anterior vam trobar a faltar les imatges que des del CEIP Sant Iscle vam fer arribar al consell de redacció d'aquesta revista, per a completar l'escrit.

Sembla ser que el nombre de fotografies que vam enviar era massa elevat i és per això que no en van fer sortir cap.

Sabem que a les famílies de l'alumnat els agrada poder veure els seus fills i filles, néts i nètes..., realitzant alguna activitat d'escola. També entenem que si

la revista decideix posar menys fotos, com ens hem trobat altres vegades, és per qüestió de repartiment d'espai i ho acceptem.

Però en el cas d'aquest 1r trimestre d'any, que tant sols ens han concedit un terç de pàgina, creiem que alguna fotografia hi haguessin pogut posar.

Per això, volem manifestar la nostra sorpresa i desacord en la manera d'actuar del consell de redacció del Rec Clar davant d'aquesta situació, quan mai se'ns ha especificat el nombre d'imatges que ha d'haver-hi per text o per línies.

Concert de Nadal d'alumnes del CEIP SANT ISCLE

CONSELL DE REDACCIÓ

En resposta a l'article d'opinió presentat pel Claustre de professors del CEIP Sant Iscle, hem considerat oportú explicar el criteri que es va seguir en la maquetació del número anterior de El Rec Clar.

El consell de redacció de la revista va considerar que els continguts presentats (la programació d'un acte ja celebrat més nou fotografies sense peu ni cap altra explicació) no s'adaptaven al format de la revista ja que s'espera que els articles presentats s'adrecin al conjunt de la població de Vidreres aportant informació que pugui interessar a tothom. El format adequat de l'article hauria hagut de consistir en una breu explicació de l'activitat acompanyada de tres o quatre fotografies i, a poder ser, els corresponents peus que les expliquessin.

De tota manera, entenem el sentit general de la queixa expressada des del CEIP Sant Iscle i, acompanyant la nostra disculpa, publiquem en aquest número algunes de les fotografies que van quedar excloses a l'anterior.

L'ÀREA RESIDENCIAL ESTRATÈGICA DE VIDRERES

JORDI CAMPS

L'Àrea Residencial Estratègica també coneguda com a ARE, no es un favor que ens feia la Generalitat al poble de Vidreres, sinó que era un problema que ens posaven a sobre.

Hi ha hagut d'altres municipis com Ripoll, Banyoles, Sant Celoni, que també van decidir no tirar-les endavant, ja que els hi passava el mateix que a Vidreres, tenen els serveis saturats. A Vidreres tenim el pavelló saturat, col·legis, llar d'infants, Cap, etc., i l'equip de govern tenia intenció de col·locar a més de mil persones al poble de Vidreres, quan actualment no podem donar els serveis amb la qualitat que les vidrerenques i vidrerencs es mereixen. A mi m'hagués agradat que algú d'ells m'expliqués perquè aquesta ganes de fer l'ARE?

També haig de dir que el Fons Monetari Internacional (FMI) va fer un estudi exigint, que el Govern Espanyol acabés amb la construcció de nous pisos de protecció oficial perquè augmenten els inventaris, i per tant l'estoc de vivendes sense vendre. Aquest estudi també deia que aquesta estratègia havia sigut un fracàs i poc transparent, a més, aquells que podrien accedir a les vivendes no poden optar a elles, perquè no se'ls hi concedeix crèdit.

Si fem un recompte de la quantitat de VPO que necessitaria Vidreres, tenim un pla de l'habitatge que ens diu, que Vidreres actualment hauria de tenir 88 pisos protegits. D'aquests 88 podem restar els 34 que es

fan a l'escorxador i per tant Vidreres actualment té expectativa de 54 vivendes de VPO. Per 54 pisos l'equip de govern estava disposat a construir-ne 296 que haguessin sigut 242 més del que necessitaria el poble de Vidreres.

Els també argumentaven que el pla de l'habitatge comenta que a Vidreres d'aquí al 2015, hipotèticament, hauria de tenir 204 pisos protegits, però sempre i quan Vidreres, casc antic, creixi amb 1000 habitatges, una cosa improbable davant la greu crisi econòmica en la que estem submergits. Però com que aquestes dades que diuen són hipotètiques, vull fer un recompte hipotètic de la quantitat de VPO protegit que hagués pogut tenir Vidreres d'aquí al 2015 en el cas de que es desenvolupessin totes les àrees que s'ha de construir a Vidreres i que donarien al poble HPO i que serien 204 pisos, més els 34 de l'escorxador, més els 296 que l'equip de govern volia fer, més els 135 que un promotor de l'avinguda Mediterrània te previst fer, haguessin sortit un total de 669 habitatges protegits, em sembla que el pla de l'habitatge, en un cas hipotètic de que el poble creixes amb 1000 habitatges diu que hauria de tenir Vidreres 204 Habitatges de Protecció Oficial (HPO) i aquí PSC i ICV ens volien "enxufar" 465 pisos de més. A més segons les estadístiques diuen que d'aquí a 2 anys el creixement es reduirà a la meitat.

Per acabar vull llegir unes paraules que l'equip de govern deia fa un any i mig. Els socialistes deien: "Volem en definitiva, que viure a Vidreres sigui un privilegi, on els seus veïns/veïnes se sentin orgullosos de pertànyer a un col·lectiu on el benestar i la convivència siguin els seus objectius prioritaris". I Iniciativa "...no volem ser el sobreixidor de l'especulació urbanística de la metròpoli" Vostès deien això fa un any i mig. I que volien fer amb l'ARE? havien pensat amb les conseqüències?

Resum meteorològic de l'hivern del 2009

JORDI PRESAS

Valors mitjans	Febrer	Març	Abril
Temperatura	6,1°C	7,0°C	9,5°C
Humitat	62%	59%	60%
Pressió	1005,7 hPa	1007,1 hPa	1008,5 hPa
Velocitat del vent	0,7 m/s	0,8 m/s	0,9 m/s
Direcció	323° (NW)	217° (SW)	169° (S)
Precipitació mensual	51 l/m ²	69 l/m ²	70 l/m ²

Valors extrems

Temperatura màxima	18,3°C dia 19	20,7°C dia 27	22,2°C dia 13
Temperatura mínima	-3,8°C dia 5	-3,2°C dia 12	-3,1°C dia 7
Humitat màxima	90% dia 4	89% dia 6	91% dia 14
Humitat mínima	37% dia 12	30% dia 27	33% dia 6
Pressió màxima	1023,4 hPa dia 11	1022,8 hPa dia 25	1022 hPa dia 17
Pressió mínima	977,3 hPa dia 24	982,5 hPa dia 6	978,9 hPa dia 5
Velocitat màxima del vent	24,1 m/s dia 24	15,6 m/s dia 10	11,6 m/s dia 4
Precipitació màxima	21 l/m ² dia 31	27 l/m ² el dia 1	33 l/m ² dia 31
Dies amb temperatures inferiors a 0°C	15	14	5

Acabem de passar un hivern com feia anys que no teníem. No perquè hagi estat excessivament fred, sinó perquè ha estat anormalment mogut, si fem cas al que ens tenia acostumats. Si tenim en compte que els hiverns mediterranis són moderadament freds, amb això no hi ha hagut tanta excepcionalitat com en el fet que hagi estat tan canviant, ja que típicament els mesos de gener i febrer posseeixen llargs períodes anticiclònics ienguany no hi ha hagut l'anticicló més d'un parell de dies seguits.

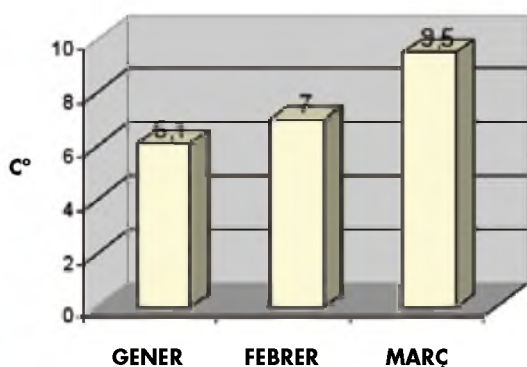
Diferent ha estat a partir de mig febrer, però sobretot el mes de març, que si normalment ja és més canviant que els dos mesos anteriors,enguany ha estat al contrari i ens ha portat altes pressions gairebé tot el mes. Ja a grans trets, comparativament amb l'hivern passat, la temperatura del mes de gener ha estat 1,5°C inferior, així com la del febrer 0,9°C. El març, mentrestant, les temperatures ja han estat 0,4°C superiors a causa del temps calmat i càlid. També podem destacar els

dies de glaçades durant els primers tres mesos de l'any, que han sumat un total de 34 dies, mentre que l'any passat en van ser 7 menys.

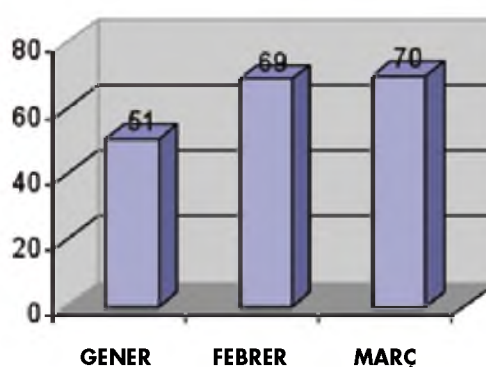
Pluviomètricament, i a causa dels canvis que comentàvem que han sovintejat, ha estat un hivern humit, amb un total de 190 l/m², una quantitat generosa per a l'època de l'any.

Llevantades, mestralades, un parell de nevades..., són alguns dels fenòmens que hem vist aquest hivern. Alguns, com la potent llevantada de Sant Esteve passat, van ser fins i tot fenòmens violents, i també la del 24 de gener. De les dues nevadetes caigudes, cal destacar el fenomen del dia 7 de febrer (l'altre fou el 6 de gener), quan una brusca tempesta d'aproximadament un quartet d'hora, i que va sumar 15 l/m², ens va deixar emblanquinat el paisatge amb una neu humida que queia amb gran força i abundor.

Temperatures de l'hivern

Pluja en l/m²

Receptes de cuina amb fruita

JOSEP BORREL I RIPOLL

Un dels ingredients més habituals en plats de cuina és la fruita, ja sigui fresca o seca. La fruita fresca port ser combinada amb tot tipus de carns (aus, vedella, xai) i fins i tot peixos. Alguns dels plats que es poden cuinar amb fruita poden ser: rostit de pollastre amb peres, farcit de fricandó de vedella amb poma "golden", rap a la catalana amb panses i pinyons, crema catalana amb làmines de maduixa. Tots aquests plats són ben econòmics i fàcils de fer. Una segona aplicació de la fruita pot ser utilitzar-la per decorar plats, tot aprofitant els colors vius d'aquests ingredients. A continuació us afegeixo un parell de receptes, la primera combina unes postres típiques catalanes amb fruita, en aquest cas maduixes, i la segona és el clàssic rostit.

Crema catalana amb maduixes

INGREDIENTS PER A QUATRE PERSONES:

- 1 litre de llet
- 250 grams de sucre
- 4 ous
- 45 grams de maizena
- Pell de llimona
- Pell de taronja
- 200 grams de maduixes

PREPARACIÓ:

En una cassola es posa $\frac{3}{4}$ de litre de llet, el sucre, la pell de la llimona, la pell de la taronja, la canyella i es deixa bullir. En una altra cassola es barreja $\frac{1}{4}$ de litre de llet, la quatre clares d'ou, la maizena i es remou. Quan bulli s'afegeix la llet de manera que vagi quallant, això sí, sense que arribi a bullir de nou. Quan aquesta crema està freda es treu la pell de la llimona i la taronja, s'afegeixen les maduixes tallades a làmines i, finalment, es crema el sucre de la superfície.

Rostit de pollastre

INGREDIENTS:

- 1,2 kg de pollastre
- $\frac{1}{2}$ de ceba
- $\frac{1}{2}$ kg de tomàquet
- 3 grans d'all
- Peres de Sant Joan
- Pebre, oli i sal

PREPARACIÓ:

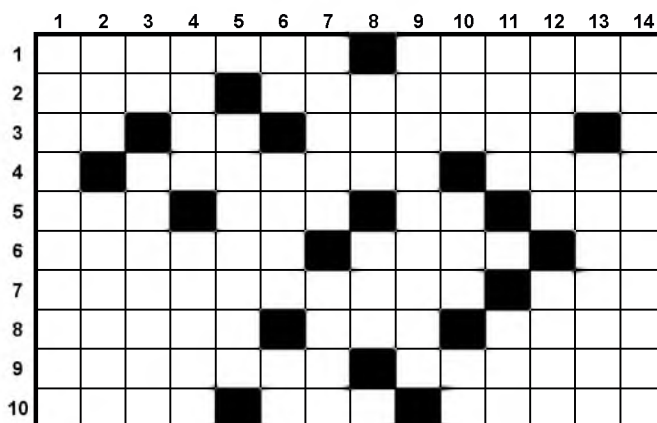
Se salpebra un pollastre tallat a vuitens i es passa per una cassola amb oli calent durant 10 minuts. A continuació s'afegeix el tomàquet, la ceba, l'all i la copa de conyac (o vi blanc) de forma que es cogui durant 10 minuts més. Tot seguit es cobreix d'aigua i quan bulli s'hi afegeixen les peres de manera que tot plegat bulli 35 minuts més. Transcorregut aquest període de temps l'aigua pràcticament ja s'haurà evaporat i el rostit estarà a punt per menjar.

Fem poble tot entretenint-nos

GIRALT

Horizontals: **1.** Mató. Joc de poques ..., fàcil, planer, aviat fet. **2.** Nom de lletra grega. Desemulla el cabell. **3.** Prefix que significa dues vegades. Municipi de França, entre Llívia i Puigcerdà. A l'Empordà, posar-se ..., vol dir deixar de complir la paraula donada. Mil romans. **4.** Mitja centúria. Jugant a rugbi, interceptaré el contrari que té la pilota. Segons l'Evangeli fou obligat pels soldats romans ajudar Jesús a portar la creu. **5.** Centre de mites. Entrant marítim sinuós i ramificat de parets inclinades. Nota de palau. Símbol de Catalunya. **6.** Inici, punt d'arrencada. Allà. Dígraf d'arreu. **7.** Art de preparar animals morts donant-los-hi aparença de vius. Altar. **8.** Nom d'home. Home jove, invertit. El color de la llimona. **9.** Llumí. Infant d'una gran bellesa. **10.** Sac més gros que el normal, girat. Au! Interjecció. Caixa de diferents mides, amb barrots o filferros, per tancar-hi animals.

Verticals: **1.** A Vidreres nou servei, lliure i gratuït, d'accés al coneixement i a la cultura. **2.** Mesquí. Eina de pagès comuna. **3.** Sant que fou bisbe de la Seu d'Urgell i es distingí en la defensa de les propietats i dels drets de l'Església davant la noblesa. Bassa o assut d'un molí fariner. **4.** Primer rei dels hebreus de la tribu de Benjamí. Forma de girar. **5.** El sud. Encapçalar i dirigir, a l'inrevés. **6.** Centre de plaers. Cinema. Dins el plat. **7.** Gasta de mala manera. Digerir a l'inrevés. **8.** Que té un preu elevat. Propietari. L'última de la ratlla. **9.** En algunes contrades de la Selva i Gironès, nom donat a les tavelles tendres de pèsol. **10.** En aquest moment. Gos de presa. Unides amb pega. **11.** Muts esbojarrats. Llatina. Fruit dels cereals. **12.** Conjunt dels mots d'una llengua. Moro. **13.** Preposició de venda. Terrós de sucre. **14.** Illa grega de la mar Egea, colonitzada pels grecs de Samos des de el segle VIII aC.

Sudoku

C. LLUÍS

Cal omplir les caselles amb els números de l'1 al 9 sense repetir-ne cap en una mateixa fila, columna o quadre interior.

Hi ha més d'una solució.

1		3		6				9
	9					4		
	5		9		1		6	
		5	1	3			8	
7		1	4		9			5
	6			7	8	2		
	7		8		3		2	
		2					7	
8				1		5		4

Una dita dins la sopa

C. LLUÍS

Hi hem posat el nom de 18 peces de roba de vestir. Amb les lletres escadusseres heu de poder llegir una locució equivalent a dir camí accidentat o perillós.

EL REC CLAR VA PEL MÓN

SI VIATGEU, US PODEU ENDUR
UN EXEMPLAR DE EL REC CLAR
I FER-VOS FOTOS ALLÀ ON SIGUEU.
EN AQUESTA SECCIÓ PUBLIQUEM
LES IMATGES DE LA NOSTRA REVISTA
ANANT PEL MÓN.

ENVIEU LES FOTOS A: elrecclar@hotmail.com

En Josep Llobet i la Margarida Dalmau a la plaça de Sant Marc de Venècia

L'Oriol i la Laura a Porto (Portugal)

En Josep i la Marta al Teide (Tenerife)

La colla de Vidreres que va portar el Rec Clar al Ral·li de Noruega 2009

L'Alba Gutiérrez Camps amb els taxis de Nova York davant del Metropolitan

Mercedes Corredor, Agustina Jovanet i
Conxita Puig al museu Vaticà, a Roma

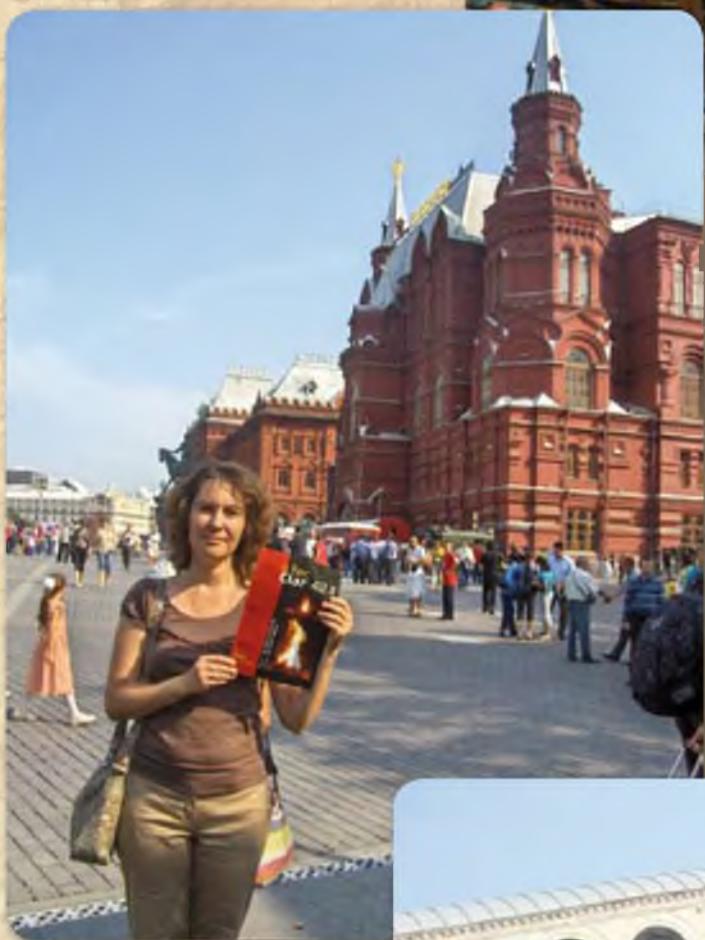

La Isis, l'Anna, en Manuel, la Consol,
la Montse i la Maria a l'Alguer

La Peña Atlètica Vidreres
i el Rec Clar al Vicente Calderón

Eduard Adrobau
a l'interior del congrés
de diputats de Bolívia

Natalia Molodykh davant
del Museu d'història a Moscou

Famílies Sesa i Gotarda
al festival de Venècia

Carnaval 2009

Fora de Concurs

Primers
Premis

Carnaval 2009

